Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№№ 173—174 (1423—1424) ♦ П'ятниця, 20 вересня 1996 року ♦ Ціна договірна

Конституційний Суд: непрості пологи

Батьків троє — Президент, парламент та з'їзд суддів

Парламентська хроніка

Вчора на ранковому засіданні Верховної Ради Олександр Мороз оголосив список шести кандидатів у члени Конституційного Суду України від парламенту: П. Євграфов, І. Ємець, М. Костицький, О. Мироненко, В. Розенко, С. Яценко. Після дещо нервової дискусії список кандидатур було прийнято до обговорення, яке відразу й розпочалося.

З неба — на грішну землю

Ранкове засідання 19 вересня

Йдучи зранку до парламенту, заготував першу фразу репортажу: «Небо було напочуд ясне та чисте». Це здавалось доречним, адже депутати саме продовжували обговорювати проект закону про ратифікацію Договору з відкритого неба. Втім, заготовлена фраза виявилася цілком непридатна, хоч заступник голови Комісії ВР з питань оборони і державної безпеки Адам Чикал був вельми переконливий у своїй співдоповіді на захист відкритого неба.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОБМІН ДУМКАМИ

Президент України Леонід Кучма прийняв керівників Асоціації народних депутатів України, яка об'єднує як нинішніх членів Верховної Ради, так і депутатів попередніх скликань. Як повідомила прес-служба Президента України, глава держави відзначив позитивний характер процесу структуризації, який розпочався у парламенті України. Керівники асоціації підтримали цю оцінку, підкресливши також важливість зміцнення зв'язків між організацією, яка об'єднує багатьох колишніх та діючих парламентаріїв, та структурами виконавчої влади.

Відбувся відвертий і зацікавлений обмін думками з приводу нинішньої стадії розвитку соціально-економічної ситуації в Україні, ролі і місця керівних органів виконавчої та законодавчої влади в управлінні процесами економічної стабілізації, — повідомляє Укрінформ.

Любов з розрахунку

Триває перший офіційний візит Генерального секретаря Західноєвропейського союзу (ЗЄС) Жозе Кутілейро в Україну на запрошення Президента Леоніда Кучми.

Вже відбулися і сьогодні відбуватимуться його зустрічі з керівниками нашої держави, а також генеральним директором Національного космічного агентства О. Негодою.

Під час бесід розглядалися питання щодо перспектив розвитку відносин України та ЗЄС, можливості практичної співпраці, зокрема, у військовій та космічній галузях.

(Закінчення на 6-й стор.).

ПАДАЛИ ПІД КИЄВОМ СОЛДАТИ, ЩОБ НЕНАВИСТЬ НЕ ВБИВАЛА СВІТ

ЦІ МОЛОДІ люди прощаються, можливо, назавжди. Щоби дорогою ціною — ціною власного життя — затримати на тиждень-другий вступ ворога у рідне й близьке їм місто. Та що там затримати — взагалі не впустити окупантів у Київ. Принаймні багато з них вірили в це диво.

Та диво буває здебільшого в казках. А на київському напрямку восени сорок першого сталася величезна трагедія. Через недалекоглядність ставки Верховного командування, і насамперед Сталіна, війська Південно-Західного фронту, які обороняли столицю України, потрапили в оточення. Десятки тисяч солдатів, офіцерів та ополченців, у тому числі і штаб фронту, загинули, багато потрапило в полон.

... Падали солдати на підступах до Києва і довкола нього, вмирали з вірою в перемогу. Вмирали, щоби сонце знову і знову сходило для їхніх дітей та онуків, щоби смерч війни не гвалтував нашу землю, щоби жоден чужинець не глумився з нас. Ніколи!

На знімках: (зліва направо) командувач Південно-Західного фронту генерал-полковник М. Кирпонос, член Військової Ради фронту, секретар ЦК КП(б) У М. Бурмистренко і начальник штабу фронту генерал-майор Б. Тупиков у дні оборони Києва; народні ополченці ідуть на фронт.

Матеріали про героїчну оборону Києва в 1941 році читайте на 3-й стор.

Скандал тижня

Скільки ще «сенсацій» у «чемодані» спецслужб?

18 вересня нинішнього року досить-таки респектабельна російська газета «Известия» із посиланням на німецький журнал «Фокус» опублікувала «сенсаційну» статтю під назвою «Леонід Кравчук у чемодані вивіз з України 30 мільйонів американських доларів».

(Закінчення на 4-й стор.).

Громадянин має право мати право

За кілька тижнів виповниться рік, як наша держава стала 37-м членом Ради Європи. Звичайно, цей термін надто короткий, щоб привести наше законодавство у відповідність до міжнародних норм. Проте рік минув недаремно.

Так вважають і учасники міжнародного семінару «Діяльність виконавчих структур Ради Європи», що протягом двох днів тривав у Києві. Під час семінару, організатором якого разом з РЄ виступила Верховна Рада України, обговорювали перспективи співробітництва законодавчого органу нашої держави з Парламентською Асамблеєю, досить конкретні програми співпраці Ради Європи та України. Чимало уваги було приділено і проблемі дотримання прав людини у демократичній державі. За словами директора Департаменту політичних справ РЄ Жана-Луї Лорана, саме на цьому і базується діяльність Ради Європи: плюралістична демократія, права людини і верховенство права. Той самий пан Лоран дуже шкодував, що за два дні не вдалося охопити всі теми, зокрема проблеми місцевого самоврядування, соціального захисту, культури, освіти, охорони довкілля. Що ж, можливо, це буде приводом зустрітися наступного разу.

СТОРОНИ ЗАДОВОЛЕНІ: ПРОЦЕС ІДЕ

Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Російської Федерації Юрія Дубініна на його прохання.

Під час бесіди обговорено широке коло питань україно-російських відносин і, зокрема, торговоекономічних, — повідомляє Укрінформ.

Отже, «Сиваш» починає...

У день міста Красноперекопська — центру Північнокримської експериментальної економічної зони «Сиваш» — відбулася велика виставка «Сиваш ЕКСПО-96». На ній демонструвалися нові товари: продукти харчування, побутові речі, парфумерія, засоби зв'язку, що їх було випущено протягом року, тобто з моменту підписання Президентом України Леонідом Кучмою Указу про створення зони «Сиваш».

(Закінчення на 4-й стор.).

Проблеми судів потребують політичного розв'язання

37 відсотків судів у країні розташовані в аварійних та непридатних для здійснення правосуддя приміщеннях. За розрахунками Мін'юсту, в 1996 році на утримання загальних судів потрібно було виділити з державного бюджету 19,6 трлн. крб., військових судів — 750 млрд. крб. Ці показники Мін'юст вніс до проекту Державного бюджету. А фактично Мінфін, складаючи проект, зупинився на 5 трлн. крб., а під час затвердження Державного бюджету Верховною Радою виділено 7 трлн. крб., що становить 36 відсотків потрібного. При цьому не враховано проектоване збільшення працівників судів на 2161 чоловіка та придбання форменого обмундирування суддям та судовим виконавцям.

За наявності значного дефіциту коштів на утримання загальних та військових судів має місце затримка фінансування першочергових витрат. За станом на 1 вересня загальні суди профінансовано на 84,8 відсотка, капітальні вкладення — на 23 відсотки. Головним чином недофінансовано такі статті витрат, як канцелярсько-господарські, капітальний ремонт приміщень та витрати на оплату свідків, адвокатів, експертів, довічного утримання суддів у відставці.

Недостатнє фінансування призвело до того, що за станом на 1 серпня заборгованість за дані послуги сягнула 596 млрд. крб. Склалася ситуація, за якої суди не можуть сплатити борги за користування телефонами, електроенергію, поштові послуги. В канцеляріях судів нагромаджується кореспонденція, невчасно надсилаються судові повістки, знімається міліцейська охорона. Зовсім припинено капітальний ремонт будинків судів, не оплачуються послуги адвокатів, експертів, що призведе до нагромадження кримінальних і цивільних справ у судах, матиме негативні наслідки в боротьбі з злочинністю і в захисті прав та свобод громадян. Це підриває авторитет судової влади, може призвести взагалі до припинення діяльності судів.

У проекті бюджету юстиції на 1997 рік, куди внесено і фінансування судів, Мін'юст просить виділити 25,9 трлн. крб. Мінфін планує надати 8,7 трлн. крб., що становить тільки 34 відсотки мінімальної потреби. Цих коштів вистачить лише на заробітну плату. Фінансування військових судів у розділі «Судова влада», всупереч статті 130 Конституції, не передбачено, а видатки на їх утримання передбачено по Міноборони.

Сьогодні треба забезпечити житлом більш як 400 суддів, на що потрібно 2 трлн. крб. Потребують термінового ремонту 12 будинків обласних судів, 158 будинків районних (міських) судів. Для забезпечення гласності судового процесу та його повного фінансування технічними засобами треба придбати значну кількість магнітофонів та диктофонів, встановити відповідні мережі, що передбачено статтею 129 Конституції України. Але кошти на це у проекті бюджету на 1997 рік Мінфін не планує.

Просимо Президента, Верховну Раду і уряд України прийняти рішення для зміни ставлення держави до забезпечення діяльності судів і суддів, яке залишилося нам у спадщину від тоталітарних часів.

Микола ХАНДУРІН,
заступник міністра юстиції України.

Парламентська хроніка

Тихіше їдеш — далі будеш

З Конституційним Судом, віце-спікером і Законом про формування місцевих бюджетів

Денне і вечірнє засідання 18 вересня

На денному засіданні депутати продовжили постатейне обговорення проекту закону про Конституційний Суд України. Дискусії викликала стаття 58: «Мова конституційного провадження» та ще кілька положень законопроекту, де йдеться про особливо принципові моменти. Зрозуміла для такої ваги документа прискіпливість парламентаріїв не завадила їм прийняти його у другому читанні, визнавши, що необхідне і третє: воно має відбутися наступної п'ятниці в сесійному режимі.

Вечірнє засідання відкрило питання про заступника Голови Верховної Ради. Олександр Мороз на цю посаду запропонував кандидатуру народного депутата від 298-го округу Одеської області Валентина Симоненка. Як відомо, екс-мер Одеси під час рейтингового голосування набрав найбільшу кількість «балів» — 187. Проте питання про заступника залишилося відкритим. У короткому виступі претендент подякував усім за довіру і, пославшись на те, що його «рідне місто, область у біді і потребує практичної допомоги всіх, хто по-справжньому любить цей край», а отже, насамперед кандидата у віце-спікери, який «більшу частину трудової біографії присвятив вирішенню конкретних практичних питань в одеському регіоні», зняв свою кандидатуру з обговорення. Голова Верховної Ради оголосив, що і це питання тимчасово знято: він дав розпорядження секретаріату про направлення документів іншої кандидатури на розгляд депутатів, що відбудеться трохи пізніше.

Згідно з порядком денним з поданням проекту Закону про формування обласних і районних бюджетів на 1997 рік виступив голова Комісії з питань бюджету Микола Азаров. Доповідач підкреслив, що цей закон діятиме лише протягом 1997 року, тобто на той час, коли законодавці мають узгодити Закон «Про бюджетну систему» з Конституцією України, зокрема розробити поняття «спільної програми», «договору»; механізм наповнення цих понять реальним змістом. По суті, цей закон дає змогу під час затвердження Державного бюджету вчасно приступити до формування місцевих бюджетів. У цьому, за словами Миколи Азарова, найголовніша мета поданого законопроекту, який хоча певною мірою і суперечить чинній Конституції, але просто необхідний у перехідний період.

Дев'ять народних депутатів, що виступили в обговоренні цього питання, висловили діаметрально протилежні думки про законопроект: у результаті тривалої дискусії було визначено кілька підходів до розв'язання проблеми місцевих бюджетів на 1997 рік. Депутати не підтримали пропозиції — прийняти проект закону в першому читанні: за це проголосували тільки 159 парламентаріїв. Остаточне рішення — продовжити роботу над документом не лише в комісіях та урядових колах, а й у виборчих округах, безпосередньо там, де питання про місцеві бюджети найактуальніше. Доопрацьований проект закону подати на повторне читання на наступному пленарному тижні.

Таким чином, 18 вересня депутати не квапилися ставити крапки. Порядок денний складався з надзвичайно важливих питань, для вирішення яких «прискорення» недоречне. Схоже, це саме той випадок, коли прислів'я «Тихіше їдеш — далі будеш» має принципове значення.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

З неба — на грішну землю

Ранкове засідання 19 вересня

(Початок на 1-й стор.).

Цей Договір, сказав він, підписали 28 країн, ратифікували 25. Для України його ратифікація — питання міжнародного престижу, окрім того, це відкриває перед нашою державою вигоди передусім економічного, а не лише суто військово-розвідувального характеру. Та й ще: українську ескадрилью для відповідних контрольних польотів вже створено і вона літає, отож, залишається просто узаконити справу. Аби ж то! Опоненти співдоповідача виявилися надто категоричними й говорили не так про небо, як про землю. Мовляв, для тракторів пального не вистачає, а ви якісь небесні прогулянки пропонуєте. А депутат В. Мойсеєнко прямо назвав Договір з відкритого неба «зрадою інтересів Радянської України» і заявив, що це може призвести до війни між НАТО й Росією. Як на мене, продемонстровано рецидиви мислення часів «залізної завіси». Так чи інакше, закон розглядатимуть повторно.

Грозовою була атмосфера й на початку розгляду наступного питання — про призначення членів Конституційного Суду. Як можна розглядати це питання за два дні до прийняття самого закону про Конституційний Суд?! — така, наприклад, позиція В. Чорновола. Депутат В. Марченко висловився ще категоричніше: справа виглядатиме легітимною лише після того, як ми переоберемо Президента і Верховну Раду!

Перемогла більш приземлена позиція, обстоювана Головою Верховної Ради О. Морозом. Один з його аргументів був вичерпно простий: адже Кабінет міністрів майже цілком сформовано, хоч самого закону про Кабмін ще не прийнято. Чому й тут не вчинити так само?

Отже, обговорення кандидатур почалося.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Про боротьбу зі злочинністю до 2000 року

ПРЕЗИДЕНТ України Леонід Кучма видав Указ «Про комплексну програму боротьби зі злочинністю на 1996–2000 роки». Цим указом він затверджує відповідну комплексну цільову програму боротьби зі злочинністю, розроблену Кабінетом міністрів, постановляє здійснити фінансування програми за рахунок асигнувань, передбачених для відповідних відомств, інших центральних органів державної влади, та врахувати видатки на її реалізацію під час складання державних бюджетів наступних років.

Головними пріоритетами програма визнає формування досконалої правової бази боротьби зі злочинністю і корупцією, захист політичних, економічних, соціальних та інших сфер діяльності держави, активну протидію злочинним проявам, усунення причин і умов, що їм сприяють, виявлення і знешкодження злочинних угруповань, викорінення тінізації економіки.

Серед передбачених програмою організаційно-правових заходів — встановлення персональної відповідальності конкретних посадових осіб центральних і місцевих органів влади, передбачення у програмах соціального й економічного розвитку регіонів спеціальних розділів щодо запобігання бідності й безробіттю, зміцнення соціальних і сімейних зв'язків, посилення боротьби з чинниками, що породжують злочинність.

Для подальшого вдосконалення правової бази боротьби зі злочинністю заплановано розробити чи доопрацювати проекти не лише так званих традиційних законів — Кримінального, Кримінально-процесуального, Кримінально-виконавчого кодексів тощо, а й низки специфічних законодавчих актів. Наприклад, уже до жовтня цього року відповідні відомства мають подати законопроект про розширення застосування фінансових санкцій за порушення у сфері приватизації, до листопада — про порядок отримання правоохоронними органами інформації, яка є комерційною таємницею, до грудня — про заборону виготовлення та демонстрації відеопродукції, що пропагує порнографію, наркоманію, жорстокість та насильство тощо.

На забезпечення конституційного ладу запрограмовано перевірити стан виконання законодавства про недопущення створення та функціонування об'єднань громадян, чиї програмні цілі або дії спрямовані на ліквідацію незалежності України, порушення суверенітету й цілісності держави, підрив її безпеки. Визнано, наприклад, за потрібне скоригувати спільні дії правоохоронних, фінансових, контрольних органів для виявлення і перекриття каналів можливого надходження з-за кордону фінансової підтримки злочинним формуванням та іншим силам або окремим особам, з боку яких імовірна загроза антидержавної діяльності.

Що ж до конкретних прав конкретного громадянина, то тут, окрім іншого , передбачено вжити заходів для виявлення фактів незаконного відчуження житла, і насамперед такого, що належить особам похилого віку, самотнім, хворим, визнаним недієздатними, і тому подібним; розробити систему термінового зв'язку населення з міліцією в містах і селищах міського типу, на автомагістралях державного значення.

Для профілактики правопорушень і злочинності, декримінапізації молодіжного середовища запропоновано, зокрема, відновити й розширити мережу громадських формувань для участі в охороні правопорядку, передати спортивні споруди, навчально-тренувальні бази, клуби підприємств, установ, організацій, що перебувають у скрутному фінансовому становищі, до комунальної власності з частковим наданням асигнувань на їх утримання.

Окремі розділи програми визначають заходи для посилення боротьби з наркоманією і алкоголізмом, злочинністю у сфері економіки, поліпшення розслідування кримінальних справ та розшукової роботи, удосконалення кримінально-виконавчої системи, зміцнення міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю.

Для підвищення ефективності боротьби з організованою злочинністю в деяких регіонах України заплановано з'ясувати обставини, що перешкоджають розслідувати злочини, вчинені організованими групами; розробити механізм виявлення та активної протидії «відмиванню» юридичними й фізичними особами коштів і майна, набутих протиправним шляхом.

Визнано за потрібне здійснити структурну перебудову і скоригувати функції спецпідрозділів боротьби з організованою злочинністю. У сфері боротьби з корупцією — розробити і здійснити запобіжні заходи щодо повного виключення проникнення корупції, організованої злочинності у правоохоронні та інші владні структури (під назвою «Чисті руки»).

Програма також передбачає поліпшення кадрового, матеріально-технічного й фінансового забезпечення правоохоронних органів.

Окремим розділом визначено й низку перспективних заходів. Наприклад, провести перевірки джерел та законності нагромадження капіталу недержавними господарськими структурами: організувати перереєстрацію таких структур; перевірити, чи відповідала законодавству приватизація об'єктів державної і комунальної власності тощо.

Героїзм і трагедія захисників столиці

РІВНО 55 років тому такої самої, як нині, осінньої пори трагічно закінчилася київська оборонна операція радянських військ проти фашистської навали. Майже півтора місяця героїчно захищали столицю України воїни Південно-Західного фронту і близько 35 тисяч киян-народних ополченців. У жорстоких боях на підступах до міста вони розгромили 10 добірних фашистських дивізій, знищили сотні танків і літаків, що надовго зупинило наступ гітлерівців на схід. Як пізніше визнавали самі фашистські стратеги, саме під Києвом було поховано їхні плани «блискавичної війни» проти СРСР. Лише після того, як з московського напрямку на береги Дніпра було перекинуто добірні фашистські війська, їм вдалося оточити Київ й увірватися на його вулиці. 19 вересня Сталін дав наказ командуванню Південно-Західного фронту залишити столицю України.

Тиждень захисники Києва з жорстокими боями пробивалися з ворожого оточення. Багато солдатів і командирів полягло в ті дні смертю хоробрих. Загинув і весь штаб фронту — командувач, генерал-полковник М. Кирпонос, член Військової ради М. Бурмистренко, начальник штабу генерал-майор В. Тупиков та інші.

У ці дні учасники героїчної оборони Києва, яким пощастило вижити, відзначають пам'ятну дату, відвідують місця боїв, могили фронтових побратимів, зустрічаються з молоддю, розповідають їй про героїку і трагедію тієї незабутньої битви.

Писав нам батько...

Під час оборони Києва в котлі оточення загинув мій батько Трохим Костюк, який був членом штабу оборони міста. Разом з ним загинули всі члени штабу. Мабуть, цим можна пояснити те, що діяльність штабу досі належним чином не висвітлено. Його було створено з початком війни із семи чоловік, двоє з яких, члени штабу Південно-Західного фронту, забезпечували зв'язок між штабами міста й фронту. П'ятеро членів штабу були керівниками міста та області.

Члени штабу займалися формуванням частин народного ополчення, партизанського руху, питанням будівництва укріплень, евакуацією населення та підприємств, перебудовою тих заводів, що залишалися, на воєнний лад. Штаб відав також забезпеченням міста продовольством, електроенергією, водопостачанням, транспортом, розгортанням шпиталей, створенням санітарних дружин.

В останніх листах батька з Києва, що зберігаються в мене, він писав, що став військовим, дуже багато працює. Робота надзвичайно напружена і нервова, але нервів йому вистачить. Він почував себе відмінно, цілком здоровим морально та фізично. Батько повідомляв: «З Мішиним, Шамрилом, Шевцовим (члени штабу.— **Н. К.**) живемо дуже дружно, це сміливий, веселий і життєрадісний народ». Він часто зустрічався з Хрущовим та Бурмистренком, через день бував на передовій. «Бійці наші вже чудово б'ються, скоро почнемо лупцювати фашистських бандитів по-справжньому. І в місті, і на околицях готуємо ворогу нищівну зустріч».

На очах змінювався вигляд міста. Столиця перетворилася на єдиний воєнний табір. Затемненими київськими вулицями рухалися війська: піхота, кіннота, артилерія, тягачі, танки. Поперек Хрещатика та інших вулиць височіли барикади, на підходах встановлювали зварені з рейок протитанкові «їжаки».

У листі від 23 серпня батько писав: «Зараз у Києві дуже цікаво, виявляється величезна патріотична любов киян до свого міста. Всі, здатні носити зброю, —озброєні й готові захищати місто від фашистських зграй, котрі за першу спробу захопити місто поклали кілька десятків тисяч вбитими і пораненими. Так буде і надалі». В іншому листі: «Життя в місті йде нормально. Продовольче постачання, комунальне обслуговування та інші служби працюють майже як у мирний час. Почали працювати кілька театрів і всі кінотеатри».

Мінорні ноти з'являються лише тоді, коли батько приїздить до приміщення облвиконкому ночувати, де, за його словами, він організував собі постіль і де старенька прибиральниця турбується про нього, як матір, перучи та штопаючи білизну. Саме там він згадує про сім'ю, про народженого перед самісінькою війною сина, мого брата. І про свою матір, яка до війни працювала в колгоспі на Вінниччині. «Я нічого не знаю про неї. Думаю, що їй, бідолаці, буде дуже погано і навряд чи вона вціліє. Фашистські бандити не посоромляться її шістдесятилітнього віку — не пробачать їй трьох синів-червоноармійців і мене».

Невдовзі перед оточенням Києва він зателефонував до Саратова, куди було евакуйовано мене з матір'ю і братом, і з оптимізмом сказав, що Київ підготовлено до міцної оборони і його не здадуть.

Тим часом передові частини танкової групи Гудеріана разом з іншими польовими арміями ворога впритул наблизилися до Києва. Арена воєнних дій щодня змінювалася. Якщо спочатку наші війська змушували ворога відтягувати збройні угруповання з інших фронтів, то за відсутності обіцяних ставкою допоміжних резервів обстановка ставала дедалі загрозливішою. «Верховний Головнокомандувач був тоді неправий, вимагаючи від командування Південно-Західного фронту утримувати фронт оборони на захід від Києва до останньої можливості», — зауважив згодом Г. Жуков у мемуарах.

Кільце оточення зімкнулося 14 вересня, а Сталін дав наказ відвести війська лише 18 вересня. В котлі опинилися і загинули сотні тисяч солдатів і офіцерів, чотирьох армій (5-ї, 12-ї, 26-ї, 37-ї) Південно-Західного фронту, а також штабна колона чисельністю 1000 чоловік. Така доля спіткала й переважну більшість ополченців і курсантів зі зведених загонів київських військових училищ. Загинули майже всі представники цивільних структур, що до останнього забезпечували життєдіяльність столиці. Коли говорити про облвиконком, голово якого до війни був батько, то з п'яти заступників голови й усіх завідувачів відділів вдалося вийти з оточення лише одному — З. Олійнику.

Захисники залишили правобережний Київ 18 вересня, Дарницю — 21 вересня, рухаючись у напрямку Борисполя. Біля Березані довжелезну колону вантажівок з київськими оборонцями, озброєну лише стрілецькою зброєю, зустріли танки Гудеріана, які обіцяв не пропустити на Київ командувач Брянського фронту А. Єременко. В небі з'явилися фашистські стерв'ятники. На бриючому польоті вони розстрілювали колону.

Дивом уцілілі учасники трагедії розповідали, що мого батька було поранено в живіт, його віднесли вбік і поклали під деревом біля дороги. Але з нещодавно виданих мемуарів генерал-полковника В. Алідіна я дізналася, що батька розстріляли фашисти. Киянам і мені на пам'ять про батька залишилася вулиця його імені.

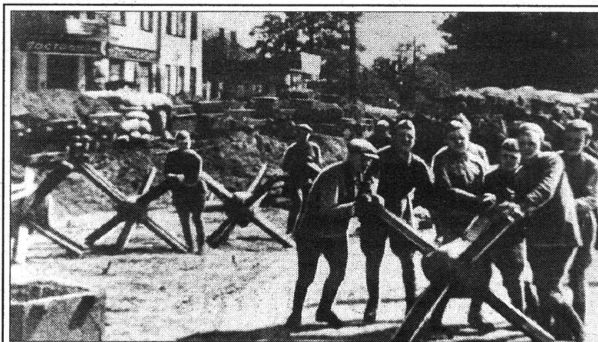
Нінель КОСТЮК,
доктор філософських наук,
заслужений діяч культури, професор.

Доблесні витязі

У ДЕРЖАВНОМУ МУЗЕЇ Великої Вітчизняної війни широко демонструються документи про те, як богатирською заставою постало на шляху фашистів місто-герой на Дніпрі. Серед його захисників були тисячі мужніх бійців і командирів — таких, як єфрейтор Олексій Цибульов і капітан Василь Шишкін, розповіді про яких — нижче.

Єфрейтор Цибульов, артилерист

... У грозовому сорок першому Олексій Цибульов служив в окремому артилерійському дивізіоні 5-ї військово-повітряної бригади, що її в критичні дні захисту столиці України було у спішному порядку перекинуто з-під Одеси на береги Дніпра. Єфрейтор Цибульов, навідник 76-міліметрової гармати, не був у ній новачком. За плечима цього високого, веселої вдачі хлопчини, недавнього ливарника «Запоріжсталі», були два роки армійського навчання.

На Брест-Литовському шосе встановлюють протитанкові «їжаки». Літо 1941 року.

Фотоархів Укрінформу.

У середині серпня запеклі бої за Київ точилися на Голосіївських висотах у районі лісотехнічного інституту. Гітлерівці, обладнавши вогневі точки на його поверхах, не давали «крилатій піхоті» піднятися в атаку. Прибувши на позиції батареї, комбриг полковник Родимцев поставив завдання викурити звідти фашистів. Вибір упав на єфрейтора Цибульова.

—Знаю, знаю цього хлопчину, — сказав комбриг. — На маневрах під Джанкоєм, пам'ятаю, подарував йому гітару за влучну стрільбу. Ну ж бо, єфрейторе, зіграй по ворогу з першого снаряда.

Олексій припав до панорами, крутонув раз-другий маховиками. «Готово!» — гукнув. «Вогонь!» — скомандував командир батареї. Двох пострілів прямим наведенням було досить, щоб назавжди замовкли кулеметні гнізда ворога. Наші десантники піднялися в атаку і гнали ворога на південь від міста більше десяти кілометрів.

Бригаду Родимцева після кровопролитних боїв під стінами Києва було перекинуто в напрямі Бахмач—Конотоп, аби перепинити шлях танковий армаді Клейста, котра намагалася з півночі оточити війська Південно-Західного фронту. Протитанкова обслуга єфрейтора Цибульова не раз змушувала гітлерівців накивати п'ятами, самого єфрейтора було двічі поранено. Неподалік Батурина — важко. На дорозі біля села Крижик, що на Сумщині, колону артилеристів наздогнали німецькі танки. Навідника, який замінив Цибульова, було вбито. Тоді єфрейтор сповз з півторатонки, поповзом доп'явся до своєї гармати, підпустив танки на прямий постріл і підбив три з них, діставши при цьому ще й кульове поранення. Подвиг артилериста допоміг дивізіонові і бригаді вирватися з оточення. Пораненого навідника відправили до польового госпіталю, звідки до своєї частини він не повернувся. Не знав Олексій і того, що його було представлено до присвоєння звання Героя Радянського Союзу за бої під Києвом.

Подвиг у небі

Довгі повоєнні роки Василь Іванович Шишкін прожив у столиці України і тому цілком законно вважав себе киянином. І не тільки тому. Він захищав Київ у сорок першому і звання Героя Радянського Союзу одержав за повітряні бої у київському небі.

Задовго перед війною закінчив льотну школу, зарекомендував себе вмілим авіатором. Не випадково саме його було обрано дублером для зйомок популярного перед війною кінофільму «Винищувачі», що відбувалися у Броварах. Молодого льотчика з ніжним і мужнім серцем грав, як пам'ятаємо, Марк Бернес, а за кермом винищувача, що творив у повітрі чудеса, сидів Васько Шишкін. Та й цього було замало: сільський хлопчина літав і «за Чкалова» в однойменному фільмі. Так трапилося, що просто зі зйомок він полетів не в «далекий край», як співали у «Винищувачах», а у прифронтове київське небо. Вже в перші місяці війни відкрив особистий бойовий рахунок збитим літакам противника, був двічі поранений, але, одужавши, знову злітав у небо, поливав свинцем повітряні й наземні цілі.

Друг і однополчанин Василя Івановича Ігор Ганапольський пригадував:

—Група літаків «И-16» під командуванням комеска Шишкіна штурмувала фашистську танкову колону під Обуховом. Одне, друге заходження на бриючому, вогонь з кулеметів. Палають ворожі машини, кидаються врозтіч автоматники. Вищирилися й фашистські зенітки. «Закінчуй роботу!» — подає сигнал командир. Ескадрилья починає відходити. Розвертаючи машину, комеск відчув перебої у двигуні. «Підбив, сволота!» — лайнувся подумки. А під крилом —земля, зайнята противником. Висота невелика, тож довго думати ніколи. Шасі на випуск — і «чайка» торкнулася грунту. Ескадрилья утворила «коло», щоб прикрити командира. Поряд сідає машина лейтенанта Купріянчика, який бере до кабіни комеска і удвох злітають у повітря. Знову ескадрилья разом. І знову —бойова робота.

Та хіба лише цей випадок навіки запам'ятався, освіши в серці пілота! У дні вимушеного відходу одна з частин, які обороняли ділянку фронту в районі Окунінівського мосту під Києвом, залишила правий берег Дніпра, не встигнувши підірвати переправу. Фашисти ринули по ній потоком. Підірвати міст було доручено ескадрильї Шишкіна. Вилітаючи на завдання, комеск казав льотчикам: «Пікіруватимемо до висоти 25 метрів. Якщо з першого заходження не поцілимо, вдруге піду сам, вріжуся просто в міст, коли що...»

Жертвувати собою не довелося: переправу було розбито першими ж бомбами. Разом з нею пішла на дно й колона ворожих танків і мотопіхоти. Близько двадцяти автомашин з боєприпасами злетіли в повітря від бомбових ударів ескадрильї неподалік Віти-Поштової. Це сталося у вересні, коли гітлерівці зовсім уже наблизилися до Києва.

27 березня 1942 року вільний від польотів особовий склад 43-го винищувального авіаполку було вишикувано на польовому аеродромі: було оголошено Указ про надання звання Героя Радянського Союзу найхоробрішому з хоробрих — Василю Шишкіну і вручено «Золоту Зірку».

Володимир ЖУКОВСЬКИЙ.

По місцях бойової слави

У зв'язку з 55-ми роковинами оборони Києва адміністрація і рада ветеранів Старокиївського району столиці організували поїздку учасників тієї пам'ятної битви з фашистськими окупантами по місцях бойової слави. Близько 80 ветеранів, які в ті далекі роки були молодими енергійними воїнами, а нині вже інваліди похилого віку, поринули в свою колишню молодість. Вони відвідали Державний музей Великої Вітчизняної війни, побували на рубежах оборони, в старих окопах і бліндажах на річці Ірпінь, у селах Білогородка та Шевченкове, біля меморіалу на честь захисників Києва в Голосіївському лісі, де разом з нашими воїнами боролися проти гітлерівців ополченці — викладачі та студенти сільгоспінституту (нині сільгоспакадемія), поклали квіти на могили побратимів.

Із спогадами про героїчні та трагічні дні виступили А. Гребенюк, М. Пожарський, І. Токич та інші учасники оборони столиці. Фронтовиків тепло вітали голова держадміністрації Старокиївського району Б. Андросюк, військком полковник А. Верещак, голова Київської міської ради ветеранів А. Шаригін.

П. ІЛЬЧЕНКО, Г. ГАЛЯМОВ, А. ВАРГАНОВ, І. ПЕРЕДЕРІЙ,
ветерани війни.

У номер

● *Крим*

Отже, «Сиваш» починає...

(Початок на 1-й стор.).

Напередодні виставки постановою Кабінету міністрів України затверджено статут державної компанії «Адміністрація експериментальної економічної зони «Сиваш» і Положення про реєстрацію суб'єктів зони та порядок підготовки інвестиційних проектів, що реалізуються на її території.

—Отже, — сказав на бізнес-конференції глава адміністрації зони «Сиваш» мер Красноперекопська Сергій Куницин, — ми врочисто оголошуємо про початок діяльності зони.

Це, до речі, перший в Україні інноваційний проект, доведений до стадії впровадження. Керівництво зони тепло привітали Прем'єр-міністр уряду Автономної Республіки Крим Аркадій Демиденко та Представник Президента України в АРК Дмитро Степанюк, народні депутати України, бізнесмени. Було зазначено, що завдяки зоні «Сиваш» тут буде створено додатково дві тисячі робочих місць. На 30 відсотків збільшаться надходження до бюджету, значно поліпшиться соціальне забезпечення населення. Що ж до інвестицій, то їх очікується на 10 мільйонів доларів. Реально вже надійшов капітал на 2,5 мільйона доларів від фірм України, держав близького та далекого зарубіжжя.

● *Запоріжжя*

«Мотор Січі» – 80

Від вертикального шестициліндрового двигуна типу «Мерседес» водяного охолодження (першої продукції Олександрівського авіазаводу акціонерного товариства «Дака») до 37 типів сучасних, надійних і економічних двигунів, що експлуатуються на авіаційних магістралях 80 країн світу, — ось шлях найбільшого у світі та єдиного в Україні виробника авіадвигунів для літаків і вертольотів різноманітного призначення, що відзначає своє 80-річчя.

Нині в складі АТ «Мотор Січ», окрім ювіляра, ще 12 спеціалізованих заводів Донецької, Хмельницької, Сумської, Дніпропетровської та Запорізької областей.

● *Черкаси*

Під симфонію дощу

Мешканці обласного центру відсвяткували 710-річчя Черкас. У рамках свята відбувся перший відкритий чемпіонат України з картингу, футбольний матч між командами зірок російської естради «Старко» та місцевої команди «Влада». Попри зливу, з рахунком 3:2 виграли господарі, команду яких очолював мер міста Володимир Олійник.

Велику аудиторію зібрав також творчий вечір заслужених працівників культури України Діани та Василя Матющенків, котрі відзначили 25-річчя співочого дуету.

Цитата тижня

ЛЕОНІД КУЧМА МАЄ НАМІР БАЛОТУВАТИСЬ НА ПОСАДУ ПРЕЗИДЕНТА НА ДРУГИЙ ТЕРМІН

Президент України Леонід Кучма заявив про намір балотуватися на посаду президента на другий термін. «Для реформування економіки необхідно стільки зробити, що одним терміном перебування на посаді президента не обійтись», — сказав він 16 вересня в інтерв'ю української телекомпанії «Гравіс».

Президент зазначив, що з прийняттям Конституції в країні в цілому завершено політичну реформу, але водночас, «робота тільки починається».

Пославшись на світовий досвід, Л. Кучма сказав, що «10 років — це мінімальний термін, коли країна, що почала радикальні реформи, досягала результату».

Валерій ДРУЖЕНКО, «Голос України»

Подорожчав хліб, подорожчає і проїзд у метро

Відлуння тижня

Як уже повідомлялося в «Голосі України», з 11 вересня скасували постанову, що забороняла підвищувати ціни до 1 жовтня у зв'язку з введенням нової грошової одиниці. Першою відреагувала столиця. Хліб у Києві зріс за ціною в середньому на 25—30 відсотків.

Коментуючи такий непопулярний крок, начальник цінової політики Київської держадміністрації Василь Яструбинський поскаржився на те, що ростуть витрати на зберігання зерна. Однак головною причиною подорожчання він назвав підвищення вартості пшениці у порівнянні з минулим роком з 20—22 млн. крб. (200—220 гр.) до 300—320 гр. за тонну. До того ж рентабельність виробництва багатьох хлібозаводів нульова. Адже ціна, за якою об'єднання «Київмлин» забезпечує їх борошном, виросла. Отож доводиться вибирати: або «сидіти» без хліба, або кожен платитиме на 1,5 грн. на місяць більше.

За словами Василя Яструбінського, об'єктивних причин для підвищення вартості інших основних продуктів харчування у столиці поки що немає. Водночас він не виключає можливості подорожчання їх у недалекому майбутньому. А от тарифи за проїзд у громадському транспорті найближчим часом буде переглянуто. Звісно, у бік підвищення.

Кажуть, це тільки квіточки...

Фестиваль тижня

Ольга КЛЕЙМЕНОВА, «Голос України»

І ПОБАЧИВ СТО ЗЕМЕЛЬ МАНДРІВНИЙ ЖУРАВЕЛЬ

Поплававши у малих та великих водах, міжнародний фестиваль української дитячої естрадної пісні "Веселад" благополучно пришвартувався до київського берега. На теплоході "Маршал Кошовий" протягом першої декади вересня змагались, мандруючи, 60 фіналістів.

Журавлика з мікрофоном (фестивальний талісман) могли бачити на початку осені в Каневі, Запоріжжі, Одесі, Южному, Дніпропетровську — таким маршрутом просувались "веселадники". Учасники та гості бачилися не лише в обов'язкові конкурсні години, а й під час численних концертів, екскурсій, творчих зустрічей, презентацій хіт-параду "12-2". До програми було включено й так звані творчі майстерні — продюсерську, акторську та композиторську школу для початківців.

Що ж до власне конкурсу, то рівень цього разу було продемонстровано значно вищий порівняно з 1994 роком (саме тоді "Веселад" народився). За словами голови оргкомітету, хрещеного батька "Веселаду" композитора Олександра Жилинського, цей фестиваль дитячий лише за віком. А за вимогами він дорослий.

Отже, поважне журі, до якого увійшли Ю. Рибчинський, О. Горський, А. Матвійчук, І. Кирилiна, Т. Копилова, Л. Зайцева, В. Кухтіна, Р. Радивоєвич, Н. Картвелішвілі, цілком серйозно судило артистів-новачків. "Слонів" роздали Каті Ящук із Чернівців (гран-прі), Каті Рудаковій з Миколаєва, Діані Негруце з Іллічівська, Інессі Машевській з Одеси (перша премія) та ще двом десяткам хлопчиків і дівчаток, які стали другими, третіми або завоювали призи у різних номінаціях.

Усі переживання позаду, але дух свята із солоними краплями на очах ще витає над дніпровськими хвилями. А ще залишилось горде задоволення, адже до пісенного змагання "справжніх" у недалекому майбутньому виконавців нині без зверхності ставляться урядовці, меценати, культдіячі. Допомагає фестивалю й Президент держави Леонід Кучма. Проте аби підтримати небайдужість спонсорів, в Україні слід створити умови для вкладання грошей у такі корисні та добрі справи.

... Журавлик уже змінив пух на перо. І якщо до цього року його любили, то відтепер остаточно визнали.

Сергій ЛАВРЕНЮК, «Голос України»

Скільки ще «сенсацій» у «чемодані» спецслужб?

Скандал тижня

(Початок на 1-й стор.).

«Підозри, — йдеться в ній, — що Кравчук як глава держави пограбував свою власну країну, котра перебуває у важкому економічному становищі, перерісли у впевненість після того, як Кравчук у грудні 1995 року прибув до Ізраїлю з чемоданом, повним грошей. Митники ізраїльського аеропорту «Бен Гуріон» нарахували в чемодані колишнього президента України аж 30 мільйонів американських доларів».

Якого ж це розміру мав бути чемодан, щоб у ньому вмістилися оті 30 мільйонів доларів? З проханням відповісти на це запитання ми звернулися до фахівців Національного банку й почули у відповідь, що для такої суми знадобилося б десять мішків. Тож, як бачимо, спецслужби трохи недопрацювали. А що це справа рук саме спецслужб, Леонід Кравчук як головна дійова особа статті, нітрохи не сумнівається. Ще одне нестикування полягає в тому, що востаннє Леонід Кравчук відвідав Ізраїль у 1993 році, очолюючи офіційну делегацію України. Проте, судячи з усього, ті, хто ініціював з'яву цієї статті, не дуже й переймалися точністю фактів. Головне — розтиражувати «сенсацію», а потім Леонід Кравчук, а з ним і Україна, нехай її спростовують.

Проте в розмові з кореспондентом Укрінформу Леонід Кравчук зазначив, що збирається викрити цю брехню. Найперше — розмножити офіційні довідки, що він не перетинав кордон до Ізраїлю. Потім звернеться до Спілки адвокатів України, яка надасть йому інформацію про те, де в разі необхідності розглядатимуть його справу — в національному чи міжнародному суді. Леонід Кравчук вважає (і в цьому мало хто сумнівається), що цими спланованими та скоригованими заходами певні сили хочуть «створити відповідне обличчя» Україні. Мовляв, дивіться, кому допомагаєте.

Пропозиція тижня

Давайте злетимо разом! На Ан-70

Україна пропонує Узбекистану підписати угоду про спільне виробництво транспортного літака Ан-70 на Ташкентському авіазаводі імені Чкалова. Про це повідомив в ході переговорів в Ташкенті заступник міністра машинобудування ВПК і конверсії Віктор Забаров.

За словами В. Забарова, відповідну пропозицію українська сторона готова направити в Ташкент протягом найближчих 10—15 днів.

Заступник міністра повідомив, що другий екземпляр літака Ан-70 (перший льотний екземпляр зазнав аварії) буде готовий до польоту у четвертому кварталі цього року.

У цьому зв'язку В.Забаров звернувся до прем'єр-міністра Узбекистану Уткира Султанова з проханням про допомогу з боку Ташкентського авіазаводу ім. Чкалова щодо постачання комплектуючих для другого екземпляра Ан-70.

Прем'єр Узбекистану висловив велику зацікавленість його сторони в спільному з Україною виробництві Ан-70 і заявив, що це питання може бути вирішене за наявності гарантій уряду України про оплату замовлення.

Ан-70 є багатоцільовим транспортним літаком розробки Київського конструкторського бюро імені Антонова. За оцінками спеціалістів, ця машина за своїми технічними даними випереджає конкуруючі розробки на 8 років.

Анжела АФОНІНА, Укрінформ

ПРИГОДИ АНЖЕЛІКИ ТРИВАЮТЬ

Сюрприз тижня

Анжеліку в нас знають і малі, і дорослі. З однаковою зацікавленістю, як і двадцять років тому, ми стежимо за незвичайними пригодами жінки, яка навіть у складних умовах уміє залишатися прекрасною. Ми знаємо все про Анжеліку — героїню роману і телесеріалу. Але так мало знаємо про ту, яка наділила цей образ своїм серцем, якому подарувала життя — французьку актрису Мішель Мерс'є. Для того, щоб її краще узнали, вона зустрілася у Києві з українськими журналістами.

— Анжеліка така сама, як і я, — сказала Мішель Мерс'є. —Для мене жіноче щастя — це теж перш за все кохання. Заради нього я багато жертвувала у житті, про що зовсім не шкодую. У мене було багато страждань, часто розчаровували чоловіки. Але і я, і Анжеліка завжди перемагаємо.

Актриса настільки полюбила свою героїню, що має намір продовжити її кінематографічні пригоди у фільмі «Анжеліка у Новому Світі». Якою буде сучасна Анжеліка, адже глядач став цинічнішим, ніж раніше?

— З роками Анжеліка ще більше вивчила життя, тому не думаю, що цинізм глядачів щось змінить. Ті історії, які вона пережила, дуже сучасні. До того ж, молоде покоління прагне сьогодні романтичних подій та почуттів, йому треба мріяти. І я продовжуватиму дарувати людям мрію.

Але Мішель Мерс'є — це не тільки Анжеліка. Дуже рано вона почала працювати з такими видатними кінодіячами, як Франсуа Трюфо, Ів Монтан, Інгрід Бергман, Альберто Сорді та іншими. Її дебют артистки відбувся вже у 8-річному віці, коли вона виступала у кордебалеті на сцені Оперного театру Ніци, свого рідного міста.

1957 року режисер Дені де ля Патіл'єр запросив юну танцівницю на невелику роль служниці у своєму фільмі "Зворотний удар". Відтоді і почалася кінематографічна кар'єра Мішель. Сьогодні в її творчому доробку біля п'ятдесяти кінокартин, серед яких «Чи подобається вам Брамс?», «Монстри», «Золота удовиця» та інші. Але саме роль Анжеліки зробила її відомою усьому світу.

Довідавшись про те, що її героїня і вона сама надзвичайно популярні у країнах СНД, Мішель Мерс'є замислилася над виданням перекладу своїх мемуарів в Україні, Росії та інших країнах.

На запитання кореспондента Укрінформу, чи встигла побачити вона Київ і якщо так, то які її перші враження, актриса відповіла: на жаль, я ще не бачила місто, але знаю, що воно дуже гарне. Залишається додати, що Мішель Мерс'є приїхала до Києва за запрошенням студії «1+1», якій виповнюється рік з дня виходу у телеефір.

Надзвичайний і Повноважний Посол України у Словаччині Дмитро ПАВЛИЧКО:

СПОЧАТКУ ТРЕБА ПРИЙТИ В ТАТРИ

—Дмитре Васильовичу, я в Словаччині провів кілька днів, і багато що приємно вразило. Недорогий готель з усім сервісом, низькі ціни на харчі, а також те, що не помітив за ці дні жодного жебрака. А їх я бачив і в Англії, і в Фінляндії, і в Швеції, і ще в багатьох країнах, які вважаються багатими. А ще помітив, що словаки пишаються своєю державою, своєю самостійністю, що вони — єдині. Як їм вдається проводити реформи з такою соціальною відповідальністю? Мені пробували пояснювати, що тут в'їзне мито невисоке, тому й ціни відповідні, що є інвестиції. Що з сусідньої Австрії та інших країн сюди приїздять відпочити або просто закупити продукти. Та це — перші враження, перша інформація. А ви тут понад півроку представляєте Україну. То яка ваша оцінка економічної й соціальної ситуації у Словаччині, якою мірою вона для нас цікава і повчальна?

—Я теж шукаю відповіді. У словаків усе вийшло краще. Можливо, й тому, що вони — відносно нечисленний народ і нагадують ті нечисленні, але великі духом балтійські нації, з якими ми були в одній державі, а тепер так різнимося й з ними в економічному плані.

Словаки, скажімо, схвалили свою Конституцію до розлучення із Чехією. Ще не було держави, але вже була Конституція! Це свідчить про те, що вони — європейський народ, який планує і дивиться вперед... і бачить свою майбутність і відповідно готується до неї. Спокійно, еволюційно. Сюди надійшли й відносно чималі інвестиції. Австрія, наприклад, відчуває Словаччину як свого давнього сусіда. І через Австрію відбувається зближення Словаччини із Західною Європою. Власне, відбувається відновлення старих зв'язків, порушених комуністичною «залізною завісою».

Досить згадати, що першу велику трамвайну лінію в Європі було побудовано між Віднем і Братиславою ще наприкінці минулого століття.

Приватизація у промисловості і в малому бізнесі тут фактично завершилася. А ми й сьогодні з цим процесом маємо клопіт. Постачаємо з України залізну руду на Пряшівський металургійний комбінат. Він давно вже — акціонерне товариство. А в нас руду дають державні підприємства. Як це стикувати? Як ціни узгоджувати? З ким? Отож. Сьогодні словаки з усіх країн посткомуністичного простору за економічним розвитком посідають друге місце, хоча деякі з їхніх політиків вважають, що країна перебуває на третьому місці.

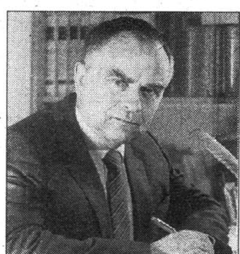
Безумовно, тут є свої проблеми. Деякі сили вважають, що приватизація пройшла не так, як треба. Є заводи, які не працюють у зв'язку з тим, що їх перестала дотувати держава, їх продукція не потрібна. Тому й тут можна побачити демонстрації протесту. Адже йдеться про долі людей, добробут сімей. Тут є й заводи, які належать вже не словацьким, а італійським або якимось іншим фірмам. А ось одна фірма вклала інвестиції в алюмінієву промисловість і припинила виробництво. Бо їй невигідно. Вони й купили, щоб не було конкурента. Це — обман. Але це — реальність. А хіба в нас такого нема? Отож треба вчитися і на своїх помилках, і на помилках сусідів. Світ жорсткий.

—Ми повинні ставити умови. Купуєш — забезпеч певний мінімум робочих місць. А з другого боку, не боятися — оце нас куплять — перекуплять. Не боятися солідного інвестора. Ніхто нікого не перекупить. Підприємство стоїть на українській землі. Якщо воно забезпечує громадянам України робочі місця і від його діяльності йдуть податки державі, то це значно краще, ніж воно просто стоятиме або вироблятиме нікому не потрібну продукцію. Інша справа знову ж таки висувати свої умови. Хто порушив —хай відповідає, позбувається підприємства. І все ж у цілому як вони, словаки, змогли з отакою соціальною відповідальністю провести реформи? Що це — одностайність, єдність дій президента, парламенту, уряду?

—Двісті шістдесят — двісті сімдесят (у доларовому еквіваленті) — заробітна плата на місяць. Це — середня. Непогано. А ще тут утворився середній клас. Справедливості ніколи не буде там, де немає великого середнього класу, який є базою народно-економічного й культурного життя. А в нас — розрив на дуже багатих і дуже бідних. Його треба ліквідовувати, долати.

—Так, згоден. Але ж наші делегації їздили і до Чехії, і до Словаччини, і до Швеції. Казали: треба запозичувати. І що? Не запозичили. І не тому, що дурні. Ми аж ніяк не дурні. Просто комусь, певним силам в Україні, вигідно вести реформу саме в такому напрямі, як у нас. Жадібно кинулися на власність. На запаси пального, які були, у фінансові афери, коли виходили з рубльової зони, на стратегічні запаси, військову техніку і т. д. і т. п. Хто мав владу, ті й кинулися. Ті самі, що сиділи в парткомах різних рівнів, та й деякі демократи, з'ясувалося, не кращі. Не було суворих правил гри, правил бізнесу, звіту про прибутки, доходи, бо ті звіти були не потрібні в нашій ситуації. Певним людям не потрібні.

—На нас ще й впливає певна теорія, яку ми сповідували протягом довгих років. Це теорія ще доленінського часу, її прищеплювала та соціально налаштована культура, в якій жили, яку творили, яку ми підтримували з усіх боків. Ми сповідували, що бідний — завжди справедливий, а кожний багатий —завжди сволота. І коли класик писав: «я різав те, що паном звалось», то це відкладалося у нашій психіці, і ми ненавиділи заможних. Як ненавиділи потім перших секретарів обкомів у їхніх чорних «Волгах», так ненавидимо сьогодні власників «Мерседесів». І ця ненависть ще довго сидітиме. У нас скультивовано ненависть до багатшого від себе. І скультивовано страх, в якому ми не зізнаємося. Але за його правилами діємо часто. Щоб дорватися до багатства. І завжди нам його недосить.

А в Словаччині і за соціалістичних часів люди жили набагато краще, у них не було того розчарування, тої бідності, в них середній клас був уже тоді. Він був готовий, він існував. Комуністична верхівка не була так відірвана, як наша. І тому саме в Чехословаччині народилася ідея соціалізму з людським обличчям.

Треба сказати, що та революція, яка відбулася в 1968 році і була задавлена радянськими танками, заклала у свідомість, що не той лад мусимо збудувати і не такими, звісно, засобами. І те усвідомлення не загинуло під траками танків. Тому партійний діяч Дубчек — герой для обох народів: і чеського, і словацького. Тому у Словаччині ті люди, які відстоювали перед московським ареопагом догматиків свою думку, і нині в пошані.

Тут уміють обходити ті речі, які можуть викликати сьогодні емоційне збурення. Бо сама історія підказує — розберіться з цим пізніше. Не судіть надто швидко. В цьому виявляється певний європейський менталітет. А ми в Україні тепер різко висловлюємося про різних діячів минулого. Ми не вміємо відкласти деякі речі на майбутнє. І тому в нас гостріший конфлікт між тими, хто стоїть на позиціях комуністичних, і тими, хто стоїть на позиціях суто націоналістичних. Взаємна гостра нетерпимість.

Мусимо виховати в собі європейську толерантність, яка полягає в тому, що ми можемо мати абсолютно протилежні погляди, але поважати одне одного.

—Ви, на мою думку, точно поставили діагноз, що в нас культивувалася бідність і разом з нею заздрість і ненависть до багатства. І що немає середнього класу. Але ті, хто сьогодні став «крутим», діють справді хижо. Тобто без будь-якої соціальної відповідальності за робочі місця, за державу. Ухиляються від сплати податків, щоб її одурити. Тобто за великою міркою — це не громадяни України. Нині ще й кричать: давайте швидше приватну власність на землю, лише це нас порятує! Кого порятує і кого збагатить?! Передбачено ж Земельним кодексом володіння з правом успадкування. І поки не буде національно свідомої, міцної буржуазії, більшого права давати не можна. Інакше розшматуємо землю по закордонних власниках і залишимося на «нашій, не своїй».

—У Словаччині ніхто не хоче брати землю у власність. Колективи, кооперативи фактично всі збережено. Ті, хто хотів стати фермерами, зрозуміли, як це важко. Земля тут перейде до людей, які на ній працюють. Але повільно, з розумом. І нам треба теж повчитися. Чим повільніше йтимемо до того, щоб приватна власність на землю запанувала, тим менше будемо провокувати революційні, комуністичні і згубні погляди. Деякі думають, як ото швидше позбутися цієї колективної, а інакше кажучи, комуністичної власності. Навпаки. В цьому парадокс історії. Треба не поспішати, а йти повільно, бо, безперечно, мусимо прийти до цього і прийдемо. Та якщо сьогодні згори буде команда «розшматувати» колгоспи чи КСП і зробити з них щось таке невідоме, то залишимося без хліба й будемо мати новий революційний клас.

А тут люди на селі живуть набагато ліпше, ніж в Україні. Хоч у нас і краща земля, бо тут — гори. Ринки заповнені сільгосппродукцією і цим доступні.

—Що є пріоритетом у вашій роботі тут?

—Безперечно, економічні контакти України і Словаччини. Це наше головне завдання. Мусимо всіма силами сприяти тому, щоб наша економіка була експортною. Щоб через Словаччину пролягли й наші шляхи на Захід. Польща, Чехія, Словаччина, Угорщина і Словенія утворили зону вільної торгівлі, яка називається ЦЕФТА. Та, певно, ближчим часом Польща, Чехія (про Словаччину весь час говорять у другому ешелоні) приєднаються до Європейського Союзу. Тоді їм буде не так потрібна ЦЕФТА, яка тепер об'єднує їх тут, у Центральній Європі. Але, з другого боку, після входження до Європейського Союзу ці центральноєвропейські країни, наші західні сусіди, зрозуміють, що вони ще не є рівнозначними партнерами для Західної Європи. Їх можуть прийняти до ЄС, але вони опиняться там під тиском експорту із Західної Європи. І, за правилами гри, чіткіше відчують, що їм потрібні для спільної роботи і Україна, і Румунія, і Болгарія, і Прибалтика, і навіть Росія. Бо ці країни економічно доповнюють одна одну. Бо що для Франції, Іспанії, Англії м'ясо, яке прекрасно робиться у Словаччині?! У них свого вистачає, вони між собою ледве ділять ринок. Отож, перспектива наша — створення надійних структур між країнами Центральної і Східної Європи, а сюди я заношу Україну передусім і всіх наших ближніх сусідів. Те, що відбувається і відбуватиметься в Центральній Європі, у Варшаві, Празі, Братиславі, Києві, — це те, з чим будуть рахуватися і Москва, і Париж, і Берлін. Нове економічне життя нині формується тут, у центрі Європи. Воно буде вагомове і об'єднуватиме Схід і Захід. Україні випадає тут грати важливу роль. Тому, коли ми говоримо, що йдемо на Захід, то у стратегічному плані це цілком правильно, але спочатку треба перейти Татри. А для початку — обов'язково прийти сюди. Ми мусимо зв'язати себе зі Словаччиною, Угорщиною, Чехією, Польщею добрими економічними контактами й розвивати їх.

—Але ж у цей регіон поспішає і НАТО. І то не можуть бути лише військові структури, з ними прийдуть і економічні, той самий ЄС...

—Цей регіон відіграватиме велику роль. На Заході це добре розуміють. Будь ласка, хай НАТО поширюється. Але маємо твердо сказати: з атомною зброєю сюди вже не йдіть. Будуймо систему європейської безпеки і на інтересах центральноєвропейських країн, які не хочуть атомної зброї, не хочуть воювати, не хочуть відділятися якоюсь стіною від Сходу і від Росії. Тому що це дуже небезпечно. Ми не можемо зараз щось таке створювати, щоб у Європі знову було два табори.

Концепція української зовнішньої політики безпеки має будуватися на тих економічних імпульсах, які ми тут бачимо. Україна може зі своїми сусідами, особливо із західними, в тому числі і з Словаччиною, побудувати таку економічну систему, яка працюватиме на спільний добробут уже ближчим часом.

—Бачу, ви так поринули в дипломатичні турботи і клопоти, то чи лишається бодай трохи часу на поезію?

—Поет Павличко живий. І в той час, коли був головою комісії ВР, написав книжку. А нині закінчив перекладати сонети Шекспіра, частину яких свого часу друкував у «Голосі України». Готую антологію словацьких поетів. І раніше цим займався, тому мене у Словаччині зустріли як давнього друга. Мабуть, я тут чи не єдиний посол, який дуже часто виступає по телебаченню.

Ми не знаємо історії Словаччини, а словаки не знають нашої історії. Тому одним з моїх завдань є ознайомити словаків з історією України. Займаюся і тим, щоб видати тут «Історію України» Ореста Субтельного словацькою мовою. Сприятиму виходу історії Словаччини в нас. У VIII ст. в нас була єдина культура, єдина земля, куди прийшли Кирило і Мефодій, звідки почалася християнська цивілізація слов'ян. Звідси, з цих дунайських гір, протягом 100—200 років письмо й віра йшли до Дніпра, і ми були пов'язані. Мови близькі, взаємно зрозумілі. Глибину культурних зв'язків треба освітити й доповнити економічними зв'язками, взаємними інтересами. Нині це роблять наші гірники, які дають сюди руду, львівський «Світоч», який замовляє тут пакувальні матеріали. Треба, щоб цей взаємний потік зростав.

Розмову вів
Сергій ПРАВДЕНКО.

З нових поезій

Дмитро ПАВЛИЧКО

Івану Драчеві
(після прочитання книжки «Вогонь з попелу»)

Іване, пожалій мене! Я старший,
Та не сумую тяжко так, як ти!
Та й він у тебе ще не патріарший,
Щоб чути прес могильної плити.
То ще не ніч, то тільки чорна нитка
Летіла й зачепилась на вербі.
Я знаю — досі ще дівоча литка
Юнацький зір засліплює тобі...
Я прочитав твою печальну книжку,
І серце заболіло. Де ж ти є,
Мій молодий теліжинський опришку,
Мій Моцарте і мій Карбуаз'є!
Чи не завчасно твій великий смуток
Нам підсипає в келих полину?
Чи не зірвався гвинт від перекруток,
Коли диявол каже: «Дай крутну!»
Крутнули ми, але крутнуло й нами.—
Страшніших сліз не бачили віки,
Як ті, що за своїми кайданами
Їх проливають вільні кріпаки.
Не треба їм ні мови, ні свободи,
Ні гордості, ні гімну, ні герба,
Даремно наших нервів електроди
Будили полум'я в крові раба!
А може, й нам заплакати з одчаю,
(Бо хто поет на волі? Віршомаз!)
І кликнути назад московську зграю
—Хай розіпне, хай поховає нас,
Хай перекине наш вогонь у тління,
Оберне в смерть наш
непокірний лет,
Хай мука право дасть
на воскресіння,
Бо лиш воскреслий цініться поет!
Хотів тебе я втішити, мій брате,
А понесло, ти бачиш, он куди.
Якби я в тебе міг собі забрати
Хоч половину скорбності й біди,
То, може б, ти всміхнувсь,
та не до мене,
А до своєї долі, що в журбі,
Во врем'я люте і благословенне
Свободи стяг дала нести тобі!

*Видатному українському поетові і громадському діячеві Іванові Федоровичу Драчу нинішнього жовтня виповнюється шістдесят. «Голос України» разом з Дмитром Павличком вітає його з недавно прожитими роками і зичить здоров'я і радощів на майбутнє.

Словаччині

Словаччино, ти — в серці,
наче голка,
Болиш мені, як тільки зворухнусь.
Тебе від Дубчека до Святополка
Я бачу наскрізь, наче рідну Русь.

Тисячоліття ти була рабою,
Я над твоєю волею тремчу.
Тепер твій прапор сяє над тобою,
Твій Бог в тобі, немов сльоза, в очу.
Високих Татр'біліють піраміди.
Там сплять не фараони, не царі,
А месники, дідів моїх сусіди,
Яношики твої і дротярі.

Я знаю, як гризуть залізні пута;
Ти ж до шовкових звикла, бережись.
Будь самостійна, милосердна
й люта,
До ворога всміхайся, наче рись.

І пам'ятай — душа твоя нетлінна!
Тебе не вдарить смертоносний грім,
Допоки біля тебе Україна
Стоятиме під прапором своїм!

Волошка

Під синіми горами — поле,
Як те полотно золоте.
Чиє там дівча ясночоле,
Неначе волошка, цвіте?

Мої там дороги і трави,
Моє там дитинство жиє,
Та тільки дівчатко русяве
В пшениці густій — не моє.

Як вітер, життя пронеслося,
Ніхто його не здожене.
Волошка виходить з колосся,
Байдуже минає мене.

На серці болять мене шрами,
На скронях пече сивина.
Блакитно бринить над ярами
Печалі моєї струна.

Валентина ПОЛІЩУК, журналіст

Любов з розрахунку

(Початок на 1-й стор.).

Усі, хто стежить за діяльністю різноманітних європейських структур, мали неодмінно помітити, як протягом останніх кількох років активізувала свою присутність на континенті така інституція, як Західноєвропейський союз. Створений 1948 року, це був фактично альянс двох країн — Великобританії і Франції і називався Західним союзом. Але невдовзі до них приєдналися держави Бенілюксу — Бельгія, Нідерланди, Люксембург, і об'єднання набуло назви Західноєвропейського союзу.

Якщо погортати підшивки газет тих часів, то відразу розумієш, що мала на меті ця спільнота: після закінчення другої світової війни європейці однаково боялися і воєнної загрози з боку Німеччини і поступу світлого комуністичного майбутнього. До речі, це була єдина європейська структура, куди увійшла Великобританія.

З іншого боку, країни-члени прагнули створити суто європейську військову структуру, яка могла б бути гарантом миру і безпеки в регіоні. Однак запротестувала Франція, яка вже була членом НАТО.

Проте створити потужну європейську військову структуру так і не вдалося, а ЗЄС у 50—60-ті роки став чи не найактивнішим поборником... роззброєння в Європі. Але після того, як один з його членів — Великобританія увійшла до Європейського союзу (1973 р.), вплив ЗЄС на розвиток подій стає дедалі менш ефективним. Аж до 90-х років, коли у світі сталися відомі зміни.

Ідея мати справжню європейську військову структуру знову стала на часі. Вона закріпилася і в Маастріхтському договорі, де ЗЄС визначається як військова частина Євросоюзу. Це означає, що ЗЄС може посилати свої війська в «гарячі» точки регіону в рамках ОБСЄ чи ООН, тобто розглядається як структура безпеки в Європі. Задум такий: одна нога в НАТО — європейська, а друга — атлантична. Крім того, ЗЄС міг би посилити контроль за процесом роззброєння у цій частині світу, змінити позицію Європи в НАТО. Правда, такої нагоди все не траплялося, бо досі з цими проблемами справляється НАТО. Та й малоймовірно, що США захоче поступитися бодай дещицею свого впливу в Європі. Приклад тому врегулювання воєнного конфлікту в Боснії.

Та й у всіх європейських країнах такі різні інтереси, що навряд чи Західноєвропейському союзу найближчим майбутнім вдасться привести їх до консенсусу.

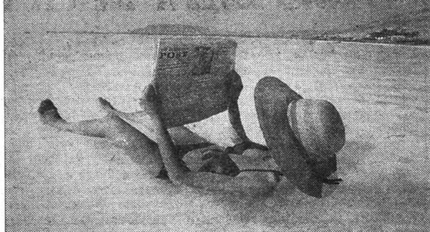
Тепер — відносини України і ЗЄС. Протягом останніх двох років вони значно активізувалися. І це добре. Бо коли у встановленні прямого діалогу з НАТО через усім відомі причини є певні проблеми, то спростити їх цілком можливо через контакти з ЗЄС. Тому візит Генерального секретаря ЗЄС пана Кутілейро в Україну є корисним зусібіч. Це саме той випадок, коли і вовки ситі, і вівці цілі, а любов будується з корисним для всіх сторін розрахунком.

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Жива вода Мертвого моря

НЕДАВНО одна з моїх знайомих, дама, так би мовити, приємна зусебіч, обурювалася рекламою косметичних засобів, виготовлених із продуктів Мертвого моря:

—Як можна ними користуватися, коли навіть сама назва відлякує? І яка ефективність від такої косметики: мертве воно і є мертве!

Я щойно повернулася з Ізраїлю, де трапилася нагода побувати і на Мертвому морі. І хоча то були не перші мої відвідини цього, без перебільшення, унікального місця на нашій планеті, однак його дивовижності і якійсь фантастичній неймовірності не перестаєш дивуватися. А унікальність у тому, що розташоване воно на **400 метрів нижче рівня Світового океану. І якщо вже бути геть точним, то можна сказати й так: це найнижча яма на нашій планеті, заповнена найсолонішою водою (із 33-відсотковим змістом солі, тоді як, приміром, у дуже солоному Середземному морі — три відсотки).** Навіть ці дані, мабуть, мало розкажуть про його солоність. От хіба що таке: вода в Мертвому морі така щільна від солі, що стати утопленником у ньому неможливо, а пірнути можна лише на мить секунди, бо пірнальника вода виштовхує як корок із шампанського. А от почитати газету, лежачи на м'якій воді, — без проблем.

Учені стверджують, що Мертве море — аномалія. Власне, воно не так море, як озеро, розташоване у земній западині, яка утворилася, коли африканський континент відійшов від Туреччини і Близького Сходу. Воно заповнене блакитною водою з Йордану, і сюди не проникають вологі вітри.

І вже цілком безперспективна й невдячна справа розповідати про його фантастичну, так і хочеться сказати — неземну, красу. І жодний, навіть найкращий знімок не в змозі зафіксувати перехід цих блакитних, лазурових, синіх, зелених кольорів у ніжні акварелі призахідного сонця, під променями якого всіма кольорами світяться мертві гори, відображаючись в ідеально гладенькому дзеркалі мертвої води.

Та я не переобтяжуватиму читача враженнями від цього дива. Хочу розповісти лише про те, чого не знає багато людей. Не туристів. А тих, хто приречений на тяжкі недуги: псоріаз, астму у всіх її виявах, усілякі дерматологічні болячки, ревматично-артричні та легеневі гіпертонійні захворювання. На Мертве море, звичайно, мандрують і по екзотику. Але переважна більшість приїжджих — хворі. Часто ті, яким медицина вже винесла суворий вирок. Вони приїжджають сюди лікуватися живою водою Мертвого моря.

Ні, вона й справді не має ознак будь-якого біологічного життя. Але це диво світу, ця аномалія, ця мертва солона вода містить 33 відсотки мінералів, у тому числі високі концентрації брому, магнію, кальцію, натрію, калію та інших. Завдяки їм морська вода має високі терапевтичні якості. А що сонце тут світить 300 днів на рік, а температура води варіюється від +19 у лютому до + 31 у серпні, то лікуватися можна незалежно від пори року.

На Мертвому морі відкрито міжнародний курортний центр, клініки, споруджено готелі, у вартість яких входить і курс лікування, який, до речі, коштує дешевше, ніж госпіталізація. Його фахівці стверджують, що хворі, пройшовши курс лікування, у 97 відсотках або видужують, або в них спостерігається значне поліпшення здоров'я. І пояснюють це тим, що, оскільки Мертве море розташоване на 400 метрів нижче рівня моря, то тут утворюється своєрідний фільтр, через який проникають ультрафіолетові промені тільки корисної дії. Крім того, в районі Мертвого моря повітря не забруднене, не має алергійних домішок і вміщує у 20 разів більше брому, ніж в інших місцях, що позитивно впливає на нервову систему. Та й питна вода має високу концентрацію селену — елемента, який пригнічує ріст клітин, що мають тенденцію до аномального розвитку. А ще в морській воді — великий вміст мінералів.

Не слід відкидати і психологічний чинник: хворі бачать, як в інших пацієнтів зникають ознаки хвороби, і це дуже допомагає у лікуванні.

Я запитала в менеджера фірми «Каспі авіейшн» Леї Харел, яка організовує тури на лікування, чи багато хворих прибуває з України?

—На жаль, ні. Думаю тому, що вони ще не відкрили для себе Мертвого моря. Але на початку жовтня в Києві відбудеться велика міжнародна виставка, де насамперед фахівці, та й туристські фірми, ознайомляться з цілющими можливостями цього восьмого дива світу.

Диво — то диво. Не таємниця, що будь-який хворий готовий помчати не лише до найнижчої точки на землі, а й на край світу — тільки одужати б. Але є така «деталь», як ціна. За нашої загальної бідності вона аж ніяк не другорядна. Ціна немала: найдешевший тур — 12 днів —разом зі сплатою проїзду обійдеться у 1200 доларів. Треба зауважити, що якість лікування однаково висока, незалежно від того, в готелі якого класу пацієнт зупинився. Ціна, звичайно, зростає від рівня комфортності. Зрозуміло, що хворим, у яких таких коштів немає, це ентузіазму не додає.

Але й безвихідних ситуацій не буває. Я, приміром, таки зустріла молоду маму з п'ятирічною донькою, хворою на псоріаз, що приїхали з Дніпропетровська, серед пацієнтів Міжнародного Центру з лікування цього захворювання.

—Де взяла кошти? Біда навчить: почула по міському радіо, що один з банків протягом двох днів оплачуватиме проїзд на трамваї. Я й виплакала за свою хвору доню: заплатіть за один день. Тепер от одужуємо...

На знімку: вода Мертвого моря тримає.

Наталя ФІЛІПЧУК, «Голос України»

Князь у зажурі. Принцеса в сльозах. Даніель в обіймах стриптизерки

ЯКБИ Стефанія була українська принцеса, то наші педагоги, безсумнівно, ще в дитинстві поставили б їй «діагноз» — важка дитина.

Від самого народження вона була улюблениця і причина головного болю високоповажного тата, великого князя Монако Реньє III. Обожнювала свою матір, знамениту американську актрису Грейс Келлі, і була поруч з нею в автомобілі, коли сталася дорожня катастрофа. Грейс загинула, а 17-річна Стефанія дивом залишилася жива. Може, тому батько Реньє вибачав своїй принцесі більше, ніж того дозволяв етикет двору.

А Стефанія полюбляла шокувати підданих. У роки своєї буремної юності вона змінювала кавалерів, мов рукавички. Рекламувала купальники, що, до речі, довгий час були в моді, концертувала (її пісня «Мов буря» майже рік була найпопулярніша в Європі). Потім вона вирішила створити марку парфумів «Стефанія»...

Терпець Реньє III увірвався, коли норовлива донька заявила, що має намір узяти шлюб з її охоронцем Даніелем Дюкрюе. Причому Стефанія не приховувала два пікантні моменти. По-перше, на час зізнання вона вже була... вагітна, по-друге, свого обранця Стефанія просто «відбила» у касирки ощадбанку Сандри (яка, до того ж, 1991 року народила від Даніеля сина).

Чотири роки Реньє III не давав батьківського благословення на шлюб. Принцеса втекла з палацу разом з коханим, мовляв, з любим рай і в курені. І тільки коли Стефанія удруге стала матір'ю, Великий князь скорився долі. Рік тому принцеса й Даніель повінчались.

Можливо, ви вважаєте, що на цьому можна було б поставити крапку? Нині князь Реньє має повне право докоряти своїй доньці: «Я ж тебе попереджав...» Днями італійські журнали опублікували просто сенсаційні знімки: оголений Даніель в обіймах бельгійської зірки стриптизу Мюріель Утман... І спробуй зрозуміти: чого цим чоловікам треба?

Ображена Стефанія негайно оголосила про намір розірвати шлюб. Що думає 73-річний Великий князь, уявити неважко. «Колеги» у його віці, як правило, вже відійшли від справ двору, передавши правління спадкоємцеві. Втім принц Альберт не надто цікавиться монаршими справами і не бажає обтяжувати себе сім'єю. Старша донька Кароліна ледь отримала дозвіл Ватикану на розлучення. Та щастя її у другому шлюбі також було недовге. Нині овдовіла Кароліна виховує трьох дітей — поки що єдиних претендентів (проте занадто молодих) на трон. А тепер додалося ще й розлучення Стефанії. До речі, невідомо, як до цього поставиться Ватикан.

Ні, Великому князеві сьогодні не позаздриш. І короновані особи не застраховані від неприємностей, що їх завдають хоч і дорослі, але неслухняні діти.

Хто є хто

За даними останнього видання довідника «Хто є хто в ірландській політиці», із 166 членів вищого законодавчого органу цієї країни 45 — представники «парламентських династій». 28 синів, 5 дочок, 5 племінників, 1 племінниця, 1 онука, 3 зяті і 2 двоюрідних брати колишніх парламентаріїв «успадкували» від них підтримку виборців і разом з нею депутатські мандати.

На думку авторів збірника «Хто є хто...», такий депутатський феномен має дві причини. По-перше, в ірландських парламентаріїв великі сім'ї (в середньому по 3,75 дитини), тому чималий шанс спадкоємності. По-друге, згідно з опитуванням громадської думки, для більшості ірландських виборців насамперед важлива особа кандидата (в тому числі його родинні зв'язки), а вже потім — партійна приналежність, передвиборна платформа і решта інших важливих чинників.

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

«... Гідні бути внесеними до літописів»

21 вересня — День незалежності Республіки Вірменія

Женя Церунян

КОЛИ *розпочинається пора збирання винограду, народ Вірменії святкує День незалежності. І кожного разу це свято збігається у часі з днем народження газети «Арагац» Київського вірменського товариства.*

«Хоча народ ми невеликий.., однак гідні того, щоб нас внесли в літописи». Ці слова Мовсеса Хоренаці стали епіграфом не лише кожного номера «Арагацу», а й своєрідною програмою колективу її редакції. Кожна сторінка видання — розповідь про минуле і сучасне нащадків Країни Наїрі, їх зв'язки з іншими народами. Разом з тим це і погляд у майбутнє, адже той, хто сьогодні сіє зерна дружби і співробітництва між країнами, завтра збере щедрий урожай.

А розпочиналося все з рішення Верховної Ради України видавати додатки до газети «Голос України» мовами національних меншин. Воно збіглося з бажанням активістів Київського вірменського товариства мати свій друкований орган, який не лише інформував би про життя Вірменії, а й став консолідовним центром вірменів в Україні.

Очолила газету талановитий організатор і журналіст Женя Церунян. На батьківщині вона працювала в Інституті історії Національної академії наук у відділі журналістики.

І незабаром довкола газети створився дружний колектив, котрий видає сучасну газету.

Є в газеті рубрика «Вірменська хроніка», яка розповідає про все розмаїття життя вірмен на батьківщині, і в діаспорі. Тут і офіційні повідомлення, і новини політичного, економічного і культурного життя. «Архітектурні пам'ятники Вірменії», «Вірменський алфавіт в Україні», «Культура єднає народи», «Історія і сьогодення», «Наша мова — наша історія» — під цими та іншими рубриками «Арагац» розповідає про давню архітектуру кавказького народу, про видатних діячів вірменської культури, їх зв'язки з колегами в інших країнах. На особливу увагу заслуговує цикл «Розмов про вірменську мову», що їх веде Женя Церунян. Фактично це захоплива книжка в газеті — підручник з вірменської мови. Для багатьох, хто був змушений залишити батьківщину, такі публікації, можливо, — єдиний посібник для знайомства дітей з рідною мовою.

Хоча «Арагац» має невеликий тираж, газету розповсюджують по Україні. «Звертаємося до вас з проханням, щоб ваша редакція перебрала на себе роль організатора об'єднання вірменських товариств і оформлення єдиної організації вірмен в Україні», — пише до редакції Едуард Афіян, голова правління Запорізького обласного об'єднання вірменської культури. Про це пишуть до «Арагацу» і з інших вірменських товариств.

Два роки видання газети засвідчили правильність обраного її редакцією шляху — бути вікном у світ вірменської культури та історії. Крім представників вірменської діаспори в Києві В. Макаряна, О. Навакатікяна, С. Цироняна та інших, до складу редколегії «Арагацу» входять поети Іван Драч і Віктор Кочевський, відомі своїми перекладами з вірменської, перекладачі Людмила Задорожня і Мирон Нестерчук, журналісти Григорій Вартанов і Леонід Підлужний.

Чи має відгук на своє існування «Арагац» у Вірменії? З'ясовується, має. Нещодавно Женя Церунян побувала на батьківщині, і тепер зв'язки з Єреваном будуть ще міцніші і, головне, більш діловими. А це означає, що у своїй газеті українські вірмени прочитають останні новини з батьківщини, розповіді про те, як відроджується життя в їхньому гірському краї.

Арагац

УКРАЇНСЬКИЙ ТА ВІРМЕНСЬКИЙ НАРОДИ — З КОНСТИТУЦІЄЮ! ВІТАЄМО!

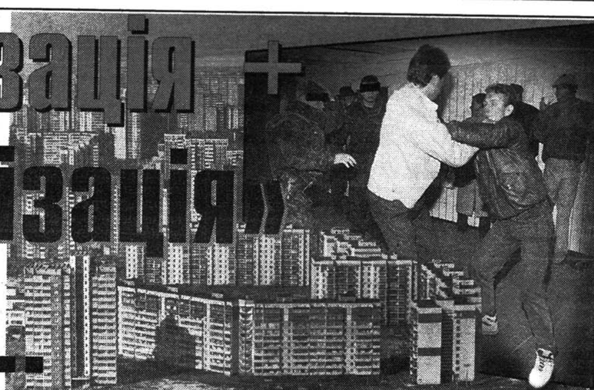
28 червня 1996 року

5 липня 1995 року

БІБЛІЯ І МИ

... Арагац — це велична гора в центрі Вірменії і символ, який носить у серці кожний вірменин. Редакція однойменної газети намагається підтримувати вогонь любові до рідної землі та України у кожного свого читача. І це їй удається.

Урбанізація + «урканізація» країни...

***ТЕ, ЩО ЗЛОЧИННІСТЬ** у містах — явище набагато «звичніше», аніж у сільській місцевості, загальновідомо. Але чому так? Чому загалом законослухняні сільські діти, виховані на порівняно консервативних традиціях, поповнюють міський криміналітет? Чому злочинність помітно більша в так званих «спальних» районах великих міст? Чому найнеблагополучнішим регіоном України у криміногенному плані є індустріально розвинений Донбас, де, здавалося б, шахтареві після виснажливої праці — не до бійок...*

Науково обгрунтованих відповідей на ці запитання за радянських часів годі було шукати, бо коли зарубіжні дослідники давно придивилися до проблеми взаємозв'язку злочинності й урбанізації, то радянська кримінологія стояла на тому, що пов'язувати соціалістичну урбанізацію зі зростанням злочинності безпідставно.

Ось чому докторську роботу першого проректора Української академії внутрішніх справ полковника міліції Василя Шакуна деякі фахівці права вважають новим напрямом у вітчизняній кримінології.

Одразу після успішного захисту дисертації наш кореспондент зустрівся з полковником Василем Шакуном і попрохав поділитися деякими результатами своїх досліджень.

—Василю Івановичу, загальновідомо, що місто криміналізується швидше, аніж село. Але останнім часом ця тенденція посилилася катастрофічно. Якщо раніше батьки, виряджаючи із села сина чи доньку, застерігали їх, щоб у них не вкрали «в городі» гроші, то нині просять: «Дивись, дитино, не влізь там у якусь мафію»...

—На жаль, Україну не обминула тенденція, яку називають кризою міст. Це зумовлено багатьма чинниками. Наші міста планувалися і забудовувалися під одну соціально-економічну систему, а ми починаємо жити в іншій. Тоді зовсім не зважали на злочинність як об'єктивний чинник, покладалися на репресивний апарат, партійну надбудову, громадські організації — усе це вивищувалося над міським мешканцем. А що над ним стоїть сьогодні? У місті, де індивід «знеособлюється», де в нього створюється ілюзія непоміченості, а отже, і безкарності за вчинене правопорушення, особливо трагічні і наслідки втрати соціального контролю. Мало того, самі міста й надалі забудовують за тими самими державними будівельними нормами, що й у 60-ті роки.

Додаймо до цього кризу трудових відносин (масове безробіття), що найбільше позначилася саме на міському населенні, і насамперед на молоді. Залишившись без засобів до існування і бачачи, що збагачуються інші, ці молоді люди за старим менталітетом не шукають законних шляхів заробити багатство, а воліють одібрати його у ближнього.

На міському населенні найбільше позначилася і криза сімейних стосунків, коли сім'я фактично перестає бути осередком виховання людини.

Ось у такі умови потрапляють сільські діти, на жаль, часто менш освічені, з нижчим рівнем кваліфікації, культури. Зрозуміло, що їм важче втягнутися в міські швидкоплинні соціальні процеси, пристосуватися до нових умов. І як наслідок — конфлікти, намагання обжитися, «вибитися в люди» навпростець, порушуючи мораль і закони.

У своєму дослідженні я проаналізував злочинність комплексно — в міській та сільській місцевостях, і картина вимальовується досить промовиста. Наприклад, торік 75,9 відсотка злочинів скоєно в містах та поселеннях міського типу і лише 24,1 відсотка — в сільській місцевості...

Проявилася й інша тенденція: чим більше місто, тим вищий рівень злочинності. Так, за даними ФБР США, рівень насильницьких злочинів у містах-«мільйонниках» у 6 разів вищий, аніж у містах з населенням 10 тисяч чоловік.

—У нас яскравим свідченням цієї й інших сумних тенденцій є цілий регіон — гіперурбанізований, надзвичайно індустріалізований, міграційно насичений Донбас. Чи не так?

—Як відомо, післявоєнна відбудова і реконструкція шахт Донбасу потребували припливу малокваліфікованої робочої сили. З 1947 по 1980 рік лише населення Луганської області зросло на 34,5 відсотка, і 65 відсотків приїжджих — особи чоловічої статі. Чисельність міського населення зросла більш аніж удвічі.

Одружені чоловіки мусили їхати без сімей, тому свої природні інтимні потреби вони надолужували тут — з відповідними наслідками. Окрім організованого набору робочої сили, держава спрямовувала до місцевих шкіл ФЗУ й ПТУ потоки неповнолітніх і, зазвичай, саме тих, хто за освітнім, культурним розвитком відставав від ровесників у загальноосвітніх школах.

Окрім цього, Донбас було надмірно насичено виправно-трудовими установами.

Мігранти, заробивши великі гроші на шахтах, поверталися до місць свого попереднього постійного проживання і в такий спосіб за рахунок капіталу, заробленого на підприємствах Донбасу, розбудовувався житловий фонд інших областей України. А населені пункти гірників десятиліттями були як казармено-табірні поселення з однотипними, далекими від естетики бараками-гуртожитками для холостяків і сімейних, а ще гірше — землянками. Три чверті року вулиці шахтарських поселень — це місиво липкої густої багнюки. Одержуючи порівняно велику зарплату, шахтарі не мали стимулу для придбання меблів, бо їх нікуди було ставити, чи навіть пристойного вбрання, адже головними в їхньому гардеробі залишилися ватник і гумові чоботи. Отож надмірне грошове нагромадження реалізовували на придбання найдоступнішого товару —винно-горілчаних виробів. Відносний правопорядок у регіоні вдавалося підтримувати лише завдяки великомасштабним карним репресіям.

—Чи не вперше у вітчизняній кримінології ви спробували подивитися на процеси злочинності через проблеми містобудування, інфраструктури міст, використали у своїй праці результати інтерв'ювання 30 архітекторів країни. Над залежністю правопорушень і архітектурним вирішенням, скажімо, подвір'я, будинку ми якось і не навчені замислюватися.

—І дарма так. Багато кримінологів Заходу дійшли висновку про існування значної кореляції між висотою міських будівель і коефіцієнтами злочинності. Чим більше поверхів, тим більша кількість злочинних проявів, чим вищий горизонт, тим нижча норма поведінки й більша кількість злочинів.

Коли подивитеся на одне з найбільших міст світу Токіо, то не побачите суцільного «лісу» хмарочосів, бо архітектори вміло «розсіяли» їх на місцевості серед невисоких забудов. Це справді міський краєвид, а не наше нагромадження залізобетонних коробок, у яких живуть люди.

Для прикладу. Практика свідчить, що найменше злочинів скоюється у місцях, які на видноті, проглядаються. Щоб таких місць у великому населеному пункті було більше, архітектори мають відповідно проектувати мікрорайони, розташування окремих споруд і виходів з них, навіть добирати матеріали відповідних кольорів, адже, як відомо, різні кольори по-різному впливають на психіку й поведінку людини. Придивіться до елементарного: де в нас встановлюють ліхтарі нічного освітлення? Як правило, на вулицях з транспортним потоком. А треба освітлювати насамперед житлові чи службові споруди, входи до них, місця загального користування, автомобільні стоянки, майданчики для ігор, пішохідні доріжки, котрі і вдень мають добре проглядатися. А можливість для злочинця сховатися в самому будинку чи поблизу має бути зведено до мінімуму.

Деякі країни, зокрема Японія, Греція зуміли зупинити таке зростання злочинності. Певен, що коли і в нас під час забудови нових мікрорайонів, а тим паче цілих міст, дослухатимуться до думки кримінологів, ситуація не буде така сумна, як нині.

Вів інтерв'ю Анатолій БЕНЬ.

Охоронець і реставратор нашого організму

Вірус гепатиту найбільше боїться ербісолу. Та й не тільки він. Чи не тому цей препарат сьогодні запатентовано як ліки українського виробництва у 20 країнах світу

Що не кажіть, а багате наше життя на парадокси. Одного разу група київських медиків на запрошення американських колег перебувала у США. Певна річ, зав'язалася розмова професіоналів: а що? а як? Йшлося і про сучасні методи лікування бронхіальної астми. Американці зауважили, що непоганий ефект дає лікування за допомогою нового препарату — ербісолу. Наших медиків це зацікавило. Та яке було їх здивування, коли з'ясувалося, що ербісол винайшли і запропонували київські вчені. Тобто він має незаперечне українське походження. Лише після «підказки» американців у столичній клініці зацікавилися ербісолом. Як, до речі, і в деяких інших лікувальних закладах нашої країни. Хоча вже після перших досліджень, зроблених українськими медиками, стало очевидно: за допомогою українського ербісолу можна досягти набагато ліпшого лікувального ефекту, ніж користуючись іншими широко відомими імпортними препаратами. Такими, як, скажімо, солкосерил. Особливо це відчутно у процесі лікування такого поширеного захворювання, як гепатит В. Так само і судинних ушкоджень та різних виразок. І насамперед — виразок шлунку та дванадцятипалої кишки.

Автор ідеї створення цього препарату — київський біохімік, науковий директор науково-виробничого центру «Ербіс» Олександр Ніколаєнко, з яким зустрівся оглядач нашої газети.

—Олександре Миколайовичу, що стало, так би мовити, відправною точкою для одержання ербісолу в лабораторних умовах?

—Результати досліджень, одержані свого часу відомим ученим Мечниковим. Саме він уперше висловив думку про вирішальний вплив імунної системи організму на процеси регенерації, тобто відновлення клітин, тканин та органів, і з допомогою імуномодуляторів створював ліки довголіття. Щоправда, тепер у саме поняття «регенерація» ми закладаємо значно ширший зміст - йдеться про відновлення функціональної активності того чи іншого органу. Зокрема, і тих функціональних ушкоджень, які з'являються після хвороби або є результатом вікових змін в організмі людини, коли перед нею постає другий життєвий перевал.

Зрештою, за основу цього напряму взято «досвід», надбаний самою природою. Згадаймо хоча б крабів чи ящірок, в яких відростають втрачені клешні або хвости. Та й у людини відновлюються волосся чи ушкоджена шкіра. А ось чому в нас зникли функції регенерації життєво важливих органів, це не давало мені спокою вже віддавна.

Бачите, ми звикли вважати, що імунна система — це передусім система захисту, спрямована проти зовнішніх інфекцій. У руслі такого мислення практично й розвивалася вся радянська імунологія. Однак, як ми тепер знаємо, основним завданням імунної системи є не так боротьба з інфекційними захворюваннями, як спроба локалізувати, перебороти внутрішні хвороби. Саме такий механізм боротьби з внутрішніми хворобами нам вдалося виявити в людському організмі. На основі цих досліджень і створено препарат ербісол.

—Для лікування яких хвороб можна скористатися насамперед ербісолом?

—Уже в процесі перших випробувань було з'ясовано, що ці ліки доволі ефективно діють під час лікування гепатитів. Токсичних, вірусних і надбаних від надмірного вживання різних ліків. І в даному разі новий препарат має справді унікальні властивості.

—У чому це виявляється?

—Ліки, які тепер застосовують для лікування гепатитів, здебільшого відновлюють печінку після закінчення критичного періоду розвитку вірусу. Тобто заліковують ушкоджений внутрішній орган. Хіба що препарати на зразок «інтерферону» можуть впливати безпосередньо на вірус, але всі типи інтерферону найліпші для профілактики захворювань. А коли вже загострилася хвороба, інтерферон не дає очікуваного ефекту.

Ербісол діє у двох напрямах. По-перше, він безпосередньо виводить з організму вірус, індукуючи синтез інтерферону в тих локальних зонах, де «гуляє» вірус, зокрема в печінці. По-друге, він активізує клітини-кілери, які знищують клітини-вірусоносії. Такі особливості нашого препарату дають змогу доволі швидко видалити вірус із хворого організму. Дослідження, які ми проводили в Інституті та клініці інфекційних захворювань, засвідчили: вже на десяту добу лікування навіть хворі, що прибули, так би мовити, у критичному стані, почувалися багато ліпше. А в тій групі хворих, де новий препарат не застосовували, такого стану пацієнти доходили лише через 30-40 днів.

Треба сказати, що в Україні тепер доволі розповсюджений медикаментозний гепатит. Адже багато хвороб лікують за допомогою величезних доз сильнодіючих препаратів, зокрема антибіотиків, які дуже відчутно «б'ють» по печінці. І саме ербісол у даному разі є прекрасним гепапротектором, ефективно захищає організм від небажаних наслідків.

Можна скористатися нашим препаратом і для лікування виразки шлунку чи бронхіальної астми, як і в разі пародонтозу чи виразок на тілі. Та особливо має позитивний вплив на тих, хто страждає від цукрового діабету.

По-перше, ербісол дає змогу значно зменшити вживання хворим інсуліну. І отже, продовжує більш-менш нормальний стан людини. Бо рано чи пізно інсулінове «дозування» набирає критичної форми, і середня стадія захворювання переходить у тяжку форму. А по-друге, застосування нашого препарату дає змогу лікувати ангіопатії ніг, що рятує хворих від ампутації кінцівок, до чого призводить цукрова гангрена. До речі, клінічні випробування ербісолу постійно провадять в ендокринологічному диспансері в Києві, що по вулиці Пушкінській, під керівництвом професора Петра Боднера.

—Хто тепер виробляє ербісол?

—Наш науково-виробничий центр «Ербіс», де працює невеликий дружний колектив з дев'яти чоловік. Звісно, за допомогою українських заводів. Насамперед цеху медпрепаратів Конотопського м'ясокомбінату та харківського підприємства «Біолік», з якими плідно співробітничаємо. Саме завдяки конструктивній позиції керівництва цих заводів маємо змогу допомогти ербісолом своїм співвітчизникам. І в тому, що препарат виходить із розряду дефіцитів, велика заслуга Конотопського м'ясокомбінату, де виготовляють діючу субстанцію.

Поки що виробляємо ербісол в ампулах. Невдовзі він з'явиться і в краплях, таблетках і як різні інгаляційні форми.

Сьогодні ербісол як український препарат запатентовано у 20 країнах світу. Його також внесено до переліку необхідних лікарських засобів для жителів України.

Розмову вів Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

На знімку: (зліва направо) Олександр Ніколаєнко і генеральний директор «Ербісу» Олег Мізін уже думають про день завтрашній.

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, «Голос України»

Петро КОТЕЛЯНЕЦЬ: Радію, коли бачу, як світлішають обличчя чорнобильських дітей

Рік тому санаторій матері й дитини «Пролісок» — перший у системі Мінчорнобилю — прийняв своїх пацієнтів. Що засвідчує цей час — від вересня до вересня?

Наприкінці серпня минулого року доля завела мене в знамениті Цуманські ліси. Край лісової асфальтівки, що веде від волинського села Грем'яче до Жобрина Рівненської області, робітники рили траншеї, укладали труби. «Куди тягнемо? Далі побачите».

Через півкілометра за соснами зблиснули вікна нових корпусів, чувся перестук — майстри накривали будинки бляхою. На межі двох областей відбувалася цікава метаморфоза: колишній піонерський табір, з відомих причин забутий і напівзруйнований, перетворювався на санаторій для дітей, чиї долі припорошив Чорнобилем. Хто все це "закрутив"? Найчастіше називають Івана Фуріва — начальника управління у справах захисту населення від наслідків чорнобильської аварії Волинської облдержадміністрації.

Не всім видно — бо ж у лісі! — як серед хвиль усіляких негараздів, що їх називають економічною кризою, виріс оздоровчий центр, зустрів своїх вихованців з вересневим дзвінком. Люди ще оцінять ентузіастів. А сьогодні...

Сьогодні у директора санаторію Петра Котелянця по саму зав'язку клопотів: треба завершити роботи на очисних спорудах, у сусідній військовій частині «позичити» техніку, зустрітися з німцями, які привезли гуманітарну допомогу... Та посеред усіх турбот він знаходить часину зайти і до їдальні, і завітати на волейбольний майданчик, і пройтися берегом річки Путилівки — щоби чути і бачити дітей.

—Кожного разу боляче дивитися на новоприбулих діток, — розповідає Петро Михайлович. — Вони ніби прив'ялі — кволі, тихі, малорухливі.

«Пролісок» приймає дітей з трьох районів Волинської області — Камінь-Каширського, Любешівського, Маневицького. Лікарі визначають діагнози і щораз смутнішають: майже у всіх дітей вражена щитовидна залоза, у багатьох захворювання печінки, шлунково-кишкового тракту...

—Та вже за кілька днів діти помітно змінюються, — продовжує Петро Михайлович. — Галасливіші, рухливіші. Радію: у дітей світлішають обличчя.

Задля цього колектив санаторію працює багато, часом з перевантаженням. «Пролісок» розраховано на 200 місць, проте приймає він щоразу майже триста чоловік, переважно дітей, бо у сільських матерів на те часу нема, особливо влітку. Виручають крісла-ліжка.

У медиків тут на озброєнні сучасна діагностична і лікувальна апаратура, зокрема, «Сич» — апарат радіологічного обстеження населення, багатоканальні кардіографи, УЗІ-апарат, стоматологічна установка «Хіродент». А ще — фізіотерапевтичні кабінети, ванне відділення, підводний душ-масаж, бювет з моршинською водою.

На допомогу лікарям приїжджають фахівці обласної лікарні.

Треба віддати належне й іншим службам. Достатньо глянути на обідні столи. Окрім традиційних блюд, на них увесь сезон чорна смородина, яблука, виноград, а ще — банани, апельсини, крабові палички... «Добувають» делікатеси так: м'ясо закуповують безпосередньо в селах — це значно дешевше, а на зекономлені кошти — заморські делікатеси...

Скажете, ідилія?

Ні, до благополуччя далеко, хоч лікування й посилене висококісне харчування роблять свою добру справу. Щоправда, меню в сільських дітей досить одноманітне, тому в перші дні перебування в санаторії вони залишають на столах і банани, і апельсини, зате підбирають до останку картоплю та вермішель — за «традицією».

Однак за кілька днів справа налагоджується. І додому діти повертаються іншими, аніж приїжджають сюди.

—Але тут починається нова і велика проблема, — ділиться турботами директор «Проліску». — За час нашої роботи ми пересвідчилися: було б набагато ефективніше, якби діти приїздили до нас на ті ж три тижні, але не один раз на три роки, а три-чотири рази на рік. Щоб не тільки «приглушити» руйнівну дію радіонуклідів, а закріпити досягнене, усталити здоров'я, щоб організм самостійно протистояв недугам.

Отже, на часі розширення санаторію. Власне, він розбудовується. До 5-річчя незалежності України тут завершено обладнання ізолятора. Але найгостріша проблема — будівництво великого лікувального корпусу, щоб санаторій міг приймати водночас 350—390 чоловік.

... Коли ви читаєте ці рядки, у «Проліску» борються за здоров'я хлопчиків та дівчаток. Як завжди, напружений день у лікарів Валентини Якуль, Василини Ходун та інших. Офіціантка Валентина Годунок з подругами, може, накривають столи — вони роблять це швидко й гарно. Кухар-кондитер Тамара Фесюк, можливо, виймає чергову випічку — її майстерність відома на всю округу, діти люблять її пиріжки, булочки, возії палички та інші смачні финдики. Вчителі ведуть уроки: школярам не слід відставати від однокласників.

У кабінетах, у лісі, над річкою Путилівкою оздоровлюються чорнобильські діти. Діти України. Хай світлішають ваші личка, дорогі наші!

Григорій ГРИНЬ, «Голос України»

Лубенський «Мономах» допоможе

У цехах відкритого акціонерного товариства «Лубнихімфарм» розпочато випуск лікувально-профілактичного бальзаму «Мономах». Щодоби з конвеєра сходить півтори тисячі пляшок, і незабаром новинка з'явиться у крамницях України. Полтавці вже встигли ним поласувати й оцінили достойно: не гірший за розрекламований «Біттнер».

Розробник — фірма «Українські медичні технології» — адресує свого «Мономаха» всім, а найперше людям, які потрапили під вплив іонізуючої радіації, жителям зон значного забруднення. Вживання рекомендоване хворим на шлунок, при депресіях, безсонні, мігренях. Виготовляють його на основі екологічно чистої сировини. Можна додавати чудовий напій до кави, чаю, соків.

Новини

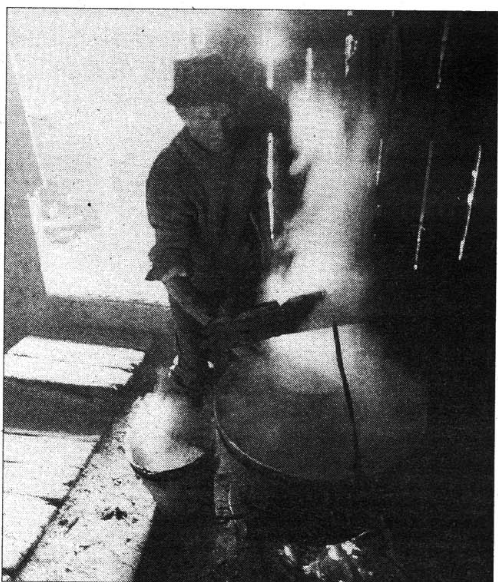
Знищити вірус віспи вирішено у Всесвітній організації охорони здоров'я. Віспа — одна із страшних у минулому хвороб, переможених медициною. Віруси зберігаються у спеціальних сховищах в Атланті /США/ та в Кольцові /Росія/. Намічено знищити їх до 30 червня 1999 року. Противірусна вакцина залишиться.

Крижаною водою лікують травми голови у Х'юстонській лікарні. Сюди привозять переважно молодих любителів швидкої їзди на мотоциклах — рокерів. В охолодженому організмі нейтралізуються чи й ліквідуються наслідки «діяльності» травмованої голови.

Полонино, світку трудний наш...

Олександр КЛИМЕНКО,
«Голос України»

То для наївних туристів, котрі якимось незапланованим маршрутом зрідка забредуть на полонину, життя тутешнє видається романтичним і незвичайним. Біленькі плями овець, мальовничо розкидані на зелених луках, невеликі гаї, у яких дерева горнуться одне до одного, щоб протистояти пронизливим холодним вітрам. І навіть ці гірські вітри та холодні дощі не псують романтикам настрою: кошлаті хмари, здається, рукою дістати можна, а гостинні вівчарі вже ватру палять, кулешу ставлять, — одне слово, шматочок раю на землі.

Тим часом, здається, немає справи у горах більш тяжкої, ніж вівчарство. З того весняного дня, коли проводжають усім селом вівчарів з отарами на полонину, й до дня осіннього, коли спускаються вони з гір, світ білий для них — полонина. І дім, і клуб, і крамниця — усе отут, біля овець. 300 голів овець — скільки клопоту тільки з доїнням, адже тричі на день воно! А потім молоко треба переробити: на овечий сир, вурду. Роботи вівчарям, яких ви бачите на фото — Іванові Миколайовичу Росущану та Юрію Івановичу Батязі —вистачає, Іванко Росущан, син Івана Миколайовича, теж не сидить без діла... Полонина Веденяска, на якій хазяйнують вівчарі, — підсобне господарство Середньоріцького лісництва Великобичківського держлісгоспу (Рахівський район на Закарпатті). Усього це лісництво, розповідає лісничий Іван Федорович Горничар, оточують 22 полонини загальною площею 8 тисяч гектарів. Доглядають вівчарі не тільки овець лісництва, а й «людських» — робітників, які тут працюють, пенсіонерів...

На фото: лісничий Середньоріцького лісництва Іван Горничар та лісник Павло Ясінчак (внизу); вівчар Іван Росущан (внизу ліворуч); вівчар Юрій Батяга (ліворуч); старший єгер лісництва Юрій Лип'як (вгорі ліворуч).

Фото автора.

Роман ВАТРИЧ, журналіст

«Боже, які в нього добрі очі...»

Особистості

ХОЧ БИ ЩО там казали, та абсолютна більшість з нас з'явилася на світ Божий у лікарні, чи, точніше, в пологовому будинку. Крім хіба що тих, які надто «поспішали» і прийшли у світ у батьківському помешканні, в кареті «швидкої допомоги» чи ще деінде.

А от Євген Анін не тільки народився в лікарні, а й провів там усе своє дитинство, по суті, виріс. Ні, він не потерпав від хронічних хвороб, і річ навіть не в тому, що його батьки — лікарі за фахом. Просто їхнє родинне помешкання було розташоване на території Олександрівської (тепер — Жовтнева) лікарні у Києві. Євгенів дідусь по материнській лінії — Віктор Валер'янович Фаворський — увесь свій вік працював провізором, як, зрештою, і бабуся — операційною сестрою. Отож у сім'ї не було сумнівів з приводу того, де має продовжити навчання допитливий Женя. Звісно, в медичному інституті.

— Я чомусь уявляв себе в майбутньому письменником, — каже тепер хірург Євген Анін. — Ця професія видавалася мені найцікавішою, хоча я, звісно, нічого не знав про каторжну письменницьку працю. Просто читав цікаві книжки й наївно думав, що й сам зможу так інтригуюче писати.

— І не пробували братися за перо?

— Батьки все-таки мене переконали, що маю стати лікарем. І я тепер анітрохи не шкодую.

Втім, підліткове захоплення хірурга Аніна не виглядає таким уже незвичним, дивакуватим. Бо я десь вичитав, що лікарський фах і письменницький талант, хоч як це, на перший погляд, парадоксально, мають багато спільного. І насамперед їх зближують-уподібнюють постійні контакти з людьми. Бо як лікар, так і письменник повертають людям впевненість у своїх можливостях, високий дух, лікують нас у прямому й переносному розумінні цього слова. Згадаймо Чехова, Вересаєва... Чи вже в наш час Коротича або Щербака.

Євген Анін вибрав, мабуть, найважче у сучасній медицині — онкологію. І майже двадцять років відпрацював у стаціонарі академічного Інституту нейрохірургії, де зробив сотні, тисячі операцій. «Неймовірно тяжко щодня стикатися з людьми, дні яких на цьому світі злічені, — говорить Євген Олексійович. — Але вони ще сподіваються на диво, очікують від тебе порятунку. І ти постійно це читаєш в їхніх благальних поглядах. Та нічим не можеш допомогти, зарадити. Ти безпорадний — і знак невинної вини лягає на тебе».

У середовищі лікарів побутує вислів: «Онкологія — це гріб для інтелекту». Та ось Євген Олексійович не шкодує, що обрав саме такий життєвий шлях. Хоча вечорами, після затяжних, виснажливих операцій він розкладав пасьянси, щоб вгамувати емоції, увійти в нормальне, спокійне русло. На жаль, не всі це сприймали з розумінням. Навіть з близького оточення хірурга.

Кожну смерть своїх пацієнтів Євген Анін сприймав (і сприймає!) боляче. А деякі — як власні трагедії. Так було, коли помер у підлітковому віці син його друга. Після чотирьох надскладних операцій черепної порожнини. Євген Олексійович зробив усе що міг. І навіть більше. Але цього виявилося замало. «Пухлини з'являються раптово, як вибух. Трапляється, людина згорає протягом місяця, — то знову з міркувань Євгена Аніна. — І спроби лікувати пухлину в організмі, здебільшого, ефекту не дають. Треба йти іншим шляхом — створювати несприятливе для її розвитку середовище». Власне, у цьому напрямі й працював київський лікар-учений. За його активної участі випробувано і запроваджено в лікувальний процес декілька препаратів, зокрема реуміцин і хлорифен. Та й, зрештою, в основу його докторської дисертації лягли дослідження комбінованого лікування злоякісних пухлин головного мозку. Адже в клініці ендоваскулярної нейрохірургії Українського НДІ нейрохірургії, де Євген Олексійович працює заступником керівника і займається науковою та хірургічною діяльністю, якраз і практикують надскладні нейрохірургічні операції. Причому здійснюють хірургічні втручання без скальпеля, через судини, за допомогою спеціальних пристроїв, виготовлених Центром ендоваскулярної хірургії, який створено при клініці. Вже нині є багато хворих з пухлинами в області голови. І їхня кількість в Україні внаслідок Чорнобильської катастрофи зростатиме.

— На Євгена Олексійовича я завжди можу покластися як на самого себе. Він відчуває людський біль, бо має добру душу, без чого в медицині робити нічого, — вважає директор Центру і керівник клініки ендоваскулярної нейрохірургії, відомий у світі лікар-вчений Віктор Щеглов.

«Боже, які в нього добрі очі!», — сказала знайома, побачивши фотографію Євгена Олексійовича на моєму робочому столі.

Додамо: і вмілі руки, що здатні «знімати» біль, повертати до життя, здавалося б, приречених.

На знімку: Євген Анін.
Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

Микола ВІВЧАР, журналіст

Книги п'яти тисяч назв

подарувало нам протягом півстоліття видавництво «Світ»

ЯКЩО ВАМ потрапляли до рук такі книги, як «Історія України» чи «Богдан Хмельницький» І. Крип'якевича, «Жінка і держава» І. Кузича-Березовського, «Замок у Карпатах» Жюля Верна, «Українська рукописна книга» Я. Запаска, тритомник «Історія запорізьких козаків» Д. Яворницького чи фотоальбом «Українські січові стрільці», ви, очевидно, звернули увагу, що благословило їх у люди львівське видавництво «Світ». Протягом року воно видає майже сто назв книг загальним тиражем понад два мільйони примірників.

А починався «Світ» у післявоєнні роки зі скромного видавництва при Львівському університеті, де друкували здебільшого збірники наукових статей і матеріалів. З часом розширювалася тематика видань, зростала їх кількість та коло авторів. 1989 року видавництво одержало республіканський статус і назву «Світ». А після проголошення незалежності нашої держави воно стало всеукраїнським спеціалізованим видавництвом.

—Сьогодні «Світ» — єдине академічне видавництво в західних областях України, основним завданням якого є підготовка і випуск навчальної літератури для студентів та учнів, — каже директор видавництва Ігор Мельник. — До речі, підручники, написані університетськими авторами, мають неабияку популярність у всій Україні. Досить згадати хоча б «Географію України» Ф. Заставного чи «Політологію» (разом з хрестоматією) за редакцією О. Семківа.

Будемо вважати, що це лише початок. Добрий початок.

Людмила ГРАЧ, «Голос України»

Скільки не кажіть «солодко»,

але в роті солодше від цього не стане. Тому радимо вам відвідати влаштовану вперше спеціалізовану виставку-ярмарок «Солодощі-96». Вона проходитиме у Національному виставковому центрі України з 24 по 27 вересня. Адже проти армії імпортної, не завжди якісної продукції, що заполонила солодкий ринок України, ополчилися наші старі добрі цукерки, повидло, напої, тістечка, виготовлені на вітчизняних підприємствах системи «Укркондитер», — кондитерських і бісквітних фабриках Харкова, Херсона, Хмельницького, Житомира, Чернівців, Черкас, Тростянецькому ВАТ «Крафт Якобс Сушард Україна». На ярмарок прибувають тисячі оптових покупців з усіх областей України та країн СНД. До слова, російські оптовики вже готові укласти контракти на поставки сотень тонн українських ласощів щомісяця.

Анатолій БИШОВЕЦЬ:

«Як тебе не любити, Києве мій!»

***ВІН — З КОГОРТИ** найяскравіших зірок не тільки українського, а, либонь, і світового футболу. Недарма на стадіоні «Ацтека» у Мехіко, де проходив фінальний матч чемпіонату світу-70, на спеціальній алеї було встановлено бюст українця Анатолія Бишовця — найкращого бомбардира, найкращого гравця радянської команди того скликання.*

Коли закінчилася блискуча кар'єра у київському «Динамо» і збірній СРСР, Анатолій Федорович захоплено віддався тренерському ремеслу. І дослужився, як то кажуть, від рядового до маршала, привівши олімпійську збірну колишнього Союзу до золотих нагород Сеула-88. І гравцем, і тренером Бишовець виявився, так би мовити, від Бога. З цим багато хто погоджується.

— У своїй футбольній біографії, — розповідає він, — я раз у раз переходив з однієї якості до іншої: був тренером дитячим, клубним, працював зі збірними різних рангів. І все по висхідній.

— Пробач, але, мабуть, варто згадати також, що й футболістом ти був, на думку багатьох, неперевершеною зіркою...

— На жаль, травми змусили мене передчасно залишити футбольне поле. Та питання про те, чим займатися потім, ніколи не стояло. Одразу ж пішов працювати до дитячої школи київського «Динамо». З хлопчаками возився захоплено. Однак увесь час собі й підопічним ставив підвищені завдання. Скажімо, мої хлоп'ята переважно брали участь у змаганнях зі старшими віком суперниками. Був я головним тренером, директором школи. І наш заклад поступово перейшов саме на такий метод роботи. А результати, скажу тобі, були досить непогані. Перший мій випуск став чемпіоном СРСР. Сімох вихованців передав до динамівського дубля. Керував і юнацькою збірною України, котра виборола перше місце в Союзі.

— Напевне, тоді відчув, що виріс із «коротких штанців» і, можливо, захотілося спробувати себе на вищому рівні?

— Безперечно. Та можливості здійснити задумане були, на жаль, обмежені. Пригадую такий епізод. Стояли ми якось невеличкою групою й розмовляли. Був серед нас В'ячеслав Колосков, який сказав: «Бачу, що для Бишовця у вас серйозної роботи немає, тому забираю його до Москви».

Щоправда, одразу до столиці я тоді не переїхав. Однак вельми вдячний панові Колоскову за його сприяння моїй долі. 1982 року мені довірили юнацьку збірну СРСР, яку я привів до звання віце-чемпіона Європи. У півфіналі ми виграли 2:0 у збірної Англії, а в головному матчі поступилися 0:2 збірній ФРН, котру очолював мій приятель Берті Фогтс. А за два роки прийняв і московське «Динамо», і олімпійську збірну країни.

— Невже в Києві, в Україні тобі не знайшлося б роботи?

— Все ускладнюється тим, що я був військовиком, офіцером МВС. На той час це було дуже важливо. Адже мої погони були гарантією розв'язання багатьох проблем. Зрештою вони забезпечили мені непогану пенсію. В Україні тоді ще не було динамівських команд, окрім київської. А в ній працював Лобановський. Гадаю, все зрозуміло.

— І все-таки твій переїзд до Москви на постійне місце проживання відбувся...

— Так. З 1985 року протягом одинадцяти років я, як кажуть українці, бурлакую. І, скажу чесно, нелегким був мій шлях далеко від рідного порога. Почав з того, що прийняв елітне московське «Динамо», що перебувало на 16-му (!) місці в турнірній таблиці. До того ж, робота була на два фронти: у клубі й олімпійській збірній. Зрештою вдалося реанімувати динамівську команду, вивести її на третє місце в чемпіонаті, а олімпійців привести до «золота» в Сеулі.

— Ну, а настрій бразильцям найбільше зіпсував твій вихованець Олексій Михайличенко, що його ти провів з дитячої команди до «основи» київського «Динамо» і збірної Союзу...

— Це точно. До речі, Олексій мені телефонував, коли збірна Кореї цього року побувала у Шотландії. Запрошував у гостину до себе. На жаль, обставини склалися таким чином, що цього разу зустрітися нам не пощастило. Втім, сподіваюсь, іще не раз побачимось.

— Ми зупинилися на моменті твоєї роботи в олімпійській збірній СРСР. А що було далі?

— Настав час — і мені довірили першу команду країни. Це сталося 1990 року. Від збірної, вважай, нічого не залишилося — чотири гравці. І практично все довелося починати з нуля.

— Так уже й з нуля? Таж мав під рукою вчорашніх олімпійців, персонал тієї славетної команди...

— Звичайно, я не опинився одиноким подорожнім у пустелі. Щоправда, час тоді у політичному плані був не з простих. Наближався розвал Союзу. Та, незважаючи ні на що, було завдання створити команду, готову розпочати виступи у відбіркових іграх чемпіонату Європи. Керівництво особливих ілюзій не мало. І йшлося не про досягнення високого результату у фіналі турніру. Треба було просто закласти основу, підвалини команди, котра виступила б на чемпіонаті світу-94 у США. Та й тут ми не задовольнилися мінімумом, а просунулися набагато далі.

— Гаразд. Пробилися ви до шведського фіналу. Та, пам'ятаю, він не приніс збірній, тоді вже СНД, великої радості. Винні гравці?

— Гадаю, що так. Ми вже майже вирішили питання виходу з групи. І поєдинок зі збірною Шотландії, який досить було зіграти внічию, завершився для нас розгромом —0:3. До речі, вже працюючи зі збірною Кореї, я потрапляв у подібні ситуації. Приміром, під час Азійських ігор ми програли збірній Кувейту 0:1. А нещодавно в Атланті спіткнулися на олімпійській команді Італії у грі, котра майже нічого не вирішувала. Також потрібна була нічия. Хоча італійці, маючи у своєму складі Кріппе, Пальюку, Бранко та інших, як кажуть одесити, то ще той суперник. Усе то були випадки, коли у діло йшла психологія, що може будь-кого «підвести під монастир».

— Після Швеції ти поїхав...

— ... працювати на Кіпр. Прийняв команду, що була на тринадцятому, передостанньому, місці в національному чемпіонаті. В результаті — шосте місце. А в Росії вже вкотре виникла конфліктна ситуація. Гравці збірної, що готувалися вирушити на фінал чемпіонату світу до США, зажадали мого повернення до команди. Та, на жаль, не здоровий глузд взяв тоді гору, а амбіції. І недавня поразка російської збірної в Англії — продовження тієї самої історії. На жаль, організаційні проблеми весь час заважають реалізувати досить пристойний ігровий потенціал. Ми можемо говорити з упевненістю, що в Україні й Росії достатньо сильних футболістів. Та найважливіше те, як добитися, щоб вони добре зарекомендували себе. А для цього треба створити нормальну атмосферу для роботи.

— Та повернімося до чемпіонату світу-94. До США ти все-таки потрапив. Щоправда, не з російською збірною...

— До Америки я поїхав консультантом збірної Кореї.

— Коли не помиляюсь, підсумок твоєї праці в Кореї — виступ збірної країни у фіналі чемпіонату світу-94, Олімпіади-96, виграш чемпіонату Азії?

— Так. Три роки, проведені в Кореї, були досить плідні. Тривала копітка праця, я мав чудову практику. Адже довелося зустрітися з дуже сильними й цікавими суперниками, змагатися з відомими колегами. В Азії, до речі, їх чимало. Там працюють такі авторитети, як Венглош, Івіч, Пехнічек, Лобановський, Базилевич. А на Олімпіаді — Мілутинович і Мальдіні. Водночас працювати за кордоном особливо важко. Адже там інше розуміння футболу, інакший спосіб мислення, на кажучи вже про інакшу загальну культуру і традиції. Особливо відчуваєш це в Азії. Щоправда, на чемпіонат світу, з огляду на строки моєї появи в Кореї, я поїхав як консультант і технічний директор збірної. Та заняття проводив я, рішення приймав — так само.

Корейці виступили тоді досить пристойно: зіграли внічию з Іспанією — 2:2, Болівією — 3:3 і поступилися німцям. Знову, як бачите, перетнулися наші доріжки з Фогтсом. Виступ нашої команди керівництво оцінило, як вельми достойний. Були задоволені й моєю роботою і запропонували очолити одразу два колективи — національний та олімпійський.

— У фіналі чемпіонату Азії з ким зустрічалися?

— Зазначу, що фінального матчу, як то практикується на чемпіонатах світу і Олімпіадах, не було. Проводили фінальний коловий турнір. Ми зіграли внічию з Саудівською Аравією — 1:1, перемогли Казахстан, Ірак та Японію — всіх трьох з однаковим рахунком — 2:1.

— А з командою Кувейту, очолюваною Лобановським, у якому турнірі зустрічалися?

— В Азійських іграх. То було в Хіросімі. Також у коловому турнірі. Ми вже розв'язали завдання виходу до чвертьфіналу. А команду Лобановського влаштовувала перемога. Після кувейтців ми мали зустрічатися з суперником особливим — командою Японії, одвічним суперником корейців. Тому дав змогу відпочити основним гравцям. Хоча багато хто подумав, що, мовляв, Бишовець, Лобановський — українці, земляки-одноклубники. І тому я виставив другі номери. Кувейт переміг — 1:0. Та, повторюю, почуття землятства тут ні до чого.

А японців, очолюваних бразилійцем Фалькао, ми переграли — 3:2. Після зустрічі до роздягальні нашої команди зателефонував президент країни і привітав усіх з успіхом.

Потім, на жаль, ми поступилися команді Узбекистану —0:1. Це був якийсь безглуздий випадок. Співвідношення ударів по воротах 29:1 на користь Кореї! І отой єдиний удар суперника виявився вирішальним. Лобановський з Веремєєвим, які стежили за поєдинком, сказали, що такого ніколи в житті не бачили. Що ж, сумний для нас курйоз.

— Якої ти думки про нинішній стан футболу в Україні?

— Як на мене, головна проблема українського, російського футболу — відсутність хорошої ігрової практики. Немає по-справжньому напружених матчів. Так, під час тренувань ми прагнемо створити умови, максимально наближені до гри. Та жодне тренування за напруженістю не замінить гарного матчу.

Нині Україна, маючи безліч усіляких проблем може нагадати про себе у світі своїм футболом, який завжди був вельми авторитетним на всіх рівнях. Тому не особисті амбіції, а інтереси суспільства мають бути нині понад усе. В той же час, кожен має займатися своєю справою. У чому лихо російських тренерів (хоча б Садиріна)? А в тому, що їхній менталітет поступається рівневі гравців, які виступають за кордоном. Річ у тім, що монолог нині вже неможливий. Потрібний виключно діалог. Адже люди здобули незалежність. Потрібне не сліпе виконання на полі тренерських настанов, хоча ігрова дисципліна й потрібна, а прагнення до імпровізації, творчості. Треба вчити людину мислити. На жаль, на ділі відбувається протилежне — дилетантство, прагнення підкорити людину, загнати її в якісь рамки. Чому нині футбол біднішає, стає невиразним і сірим? Та тому, що виконавців усіляко обмежують.

— То що ж заважає вийти на діалог?

— Низький культурний рівень і відсутність спеціальних знань.

— Хочу тебе, нарешті, спитати і от про що: ти приїхав до міста, де ще стоїть будинок, у якому ти народився. У Києві ти вчився, одружився, тут народилися твої сини. Тут ти став знаменитим. Чи не стискає серце, коли після довгої відсутності приїздиш сюди?

— Ще й як стискає. Я — українець і ніде й ніколи цього не заперечував. Я пишаюся цим. І мову рідну не забув, і пісні пам'ятаю. Особливо цю: «Як тебе не любити, Києве мій!» Слухаю і завжди сумую. Таж я — корінний киянин, динамівець з одинадцяти років. І переконаний: вигравати сьогодні великі футбольні баталії можуть лише люди, в яких на першому місці стоїть патріотизм.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Анатолій Бишовець під час останнього відвідання Києва.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Події тижня

Теніс. Учора в приміщенні Київської мерії відбулося жеребкування пар матчу за Кубок Девіса між командами України та Норвегії. Українську збірну, як відомо, очолює Андрій Медведєв. Змагання розпочинаються сьогодні об 11.00 на кортах «Наука-Спорт».

На знімку: лідер українського тенісу, киянин Андрій Медведєв.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Самбо. Друге загальнокомандне місце на студентському чемпіонаті світу, який завершився у столиці Молдови, посіла збірна України.

Наша команда має на своєму рахунку 4 золоті, 2 срібні і 4 бронзові медалі. Переможцями у складі української збірної стали Світлана Буряк, Світлана Лисянська і Марія Кримська (усі — Київ), а також Оксана Пилипчук з Хмельницького.

Усього кишинівський чемпіонат зібрав представників тринадцяти країн. Окрім атлетів країн СНД, у ньому також виступали посланці Японії, Югославії, Румунії, США. Перше місце посіли росіяни.

Хокей. Закінчився розіграш Кубка світу. У фінальній серії збірна США перемогла хокеїстів Канади — 3:4, 5:2, 5:2.

Баскетбол. Кубок Європи. Університатя (Румунія, Клуж-Напока)—Будівельник (Україна-Київ) — 69:117, Шахтар (Україна, Донецьк)—Торпан Пойят (Фінляндія, Гельсінкі) — 61:81. Кубок Корача. Денді-Баскет (Україна, Київ)—Метрополь ISO (Латвія, Рига) — 92:75 (75:82).

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. Нива (Вінниця)—Кремінь. 2:1. 3500. 1:0 Любинський, 18, 1:1 Новиков, 24, 2:1 Романчук, 38.

***

Олег Матвєєв — нападаючий донецького «Шахтаря» —третій з гравців вищої ліги забив 50 м'ячів у національних чемпіонатах. Для цього йому знадобилося зіграти 120 поєдинків. Одесит Тімерлан Гусейнов забив п'ятдесятий м'яч у 106-й грі, а киянин Віктор Леоненко — у 76-й.

На конференції міністрів «Довкілля для Європи», що відбулася в Софії в жовтні 1995-го, вирішено створити новий регіональний екологічний центр (НРЕЦ) для країн СНД. Його функції: поширення екологічної інформації серед громадськості, підготовка кадрів та підвищення організаційного потенціалу, надання грантів неурядовим організаціям з обмеженим доступом для місцевих органів влади. Ініціативу підтримав уряд України.

Для реалізації проекту створення НРЕЦ оголошується конкурс на менеджера проекту. Вимоги до нього: вища освіта, вільне володіння українською та англійською мовами, досвід роботи з громадськими організаціями не менш як два роки, досвід роботи менеджером проекту не менш як один рік, бажано досвід роботи з міжнародними організаціями, досвід організації та проведення семінарів і конференцій, володіння сучасним офісним обладнанням. Заяви на участь у конкурсі мають бути надіслані до офісу ПРООН в Україні на ім'я Н. Гордієнко: Київ, 252021, Кловський узвіз, 1, телефон: 293-93-63. Термін надання заяв — два тижні із дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна,1) 20.08.96 року порушив справу № 800/4 про визнання банкрутом малого приватного підприємства «Імпульс». Адреса: 315314, Кременчук, вул. 29 вересня, 13/76; р/р 609603 в Кременчуцькому відділенні АК ПІБ, МФО 331144. Претензії приймаються Арбітражним судом Полтавської області протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПОНЕДІЛОК, 23 вересня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 Монітор. ТБ про ТБ.
09.20 Е. Олбі. «Все в саду». Телевистава. 3, 4 частини.
10.25 Козацькі пісні.
10.45 Н. Коул у музичній програмі «Меломанія».
12.00 УТН.
12.10 Кримінальний телесеріал «Поліцейський з Лос-Анджелеса». 3 серія.
13.10 «Молода Галичина». Всеукраїнський дитячий фестиваль. 1 частина.
14.15 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все—всім».
16.00 УТН.
16.15 Мультфільм.
16.35 Юнацьке ток-шоу «Вибрики».
17.05 Стиль життя.
17.50 Закон є закон.
17.55 Док. телефільм «Соломія Крушельницька».
18.25 Акценти.
18.55 Світлиця.
19.00 УТН.
19.15 Теніс. Кубок Девіса. Україна — Норвегія.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.20 Наш час.
21.45 Класика світового кіно. Фільм П. Грінуея «Контракт рисувальника» (Великобританія).
23.45 Закон є закон.
23.50 УТН.
00.00 Колискова для дорослих.
00.05 Нічний канал. Зустрічі для вас.
00.40 Фільм-вистава «Чорна Пантера та Білий Ведмідь».
02.05 Джазові вітражі.

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна у світ. Міжнародна програма.
08.35 Закон є закон.
08.40 Док. фільм «Акварелі Волошина».
09.00 Телеанонс.
09.05 Худ. фільм «Хочу вашого чоловіка».
10.15 Запитуйте — відповідаємо.
10.30 Й. Гайдн. Ораторія «Пори року». «Осінь».
11.10 Свічадо.
11.40 Світлиця.
12.00 Док. фільм «Київ. Місто на семи горбах».
12.20 Світовий детектив. «Демпсі і Мейкпіс».
13.20 Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна —диво дивовижне». Реальність неможливого. Українська Атлантида.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ. телефільм «Сад Гетсиманський». 1 серія.
15.00 Телеанонс.
15.05 Перший Президент Михайло Грушевський. 1 частина.
15.20 Прогноз погоди.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 З любов'ю.
17.25 Прогноз погоди.
17.30 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. Всяка всячина.
17.45 Самобутність.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Кажуть...
20.40 Добрий вечір! Хіт-парад «Найнай-най». Жіночий клуб «Людмила».
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Енергозбереження.
22.05 По ділу.
22.35 Вітражі.
23.25 Телеанонс.
23.30 Вікна. Новини.
23.45 Шоу самотнього холостяка.
00.05 Канал М.
00.25 Закон є закон.
00.30 Світовий детектив. «Демпсі і Мейкпіс».

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.05 Променад.*
10.05 Людина і закон.
10.50 Вгадай мелодію.
11.00. Новини (з сурдоперекладом).
11.10 Телерадіокомпанія «Мир».
11.55 КВК-96.
13.35 Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 «Місто псів». Мультсеріал.
14.45 Марафон-15.
15.00 Зоряний час.
15.40 «Елен і друзі». Молодіжний серіал.
16.05 Джем.
16.30 Анонс.*
16.35 Тема тижня.*
16.50 Час дізнатись.*
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 За київським часом.*
19.00 Ми.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 Фантастичний детектив «Баги — електронні жучки». «Надія на успіх».
21.45 Е. Радзинський. «Театральний роман».
22.30 Кубок світу «Майстер-ралі-96». Париж — Москва — Байконур — Улан-Батор.
22.45 Новини.
22.55 Фільм Н. Адоменайте «Дім на піску».

ВІВТОРОК, 24 вересня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 Україна сьогодні.
09.30 Доброго вам здоров'я.
09.50 І тільки музика.
10.00 Класика світового кіно. Фільм П. Грінуея «Контракт рисувальника» (Великобританія).
12.00 УТН.
12.10 Полудень.
12.55 Богема.
13.15 Клуб п'яти континентів.
14.05 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все—всім».
16.00 УТН.
16.15 Для дітей. Мультфільм «Незвичайні пригоди мушкетерів».
17.30 Закон є закон.
17.35 Повітряні ворота.
18.00 Док. фільм «На цвинтарі розстріляних ілюзій».
18.25 «Вітер Олеського замку». Муз. фільм.
18.45 Фінансовий огляд.
19.00 УТН.
19.15 «Право». Тележурнал.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 Футбол. Кубок УЄФА. «Ксамакс» (Швейцарія) —«Динамо» (Київ). У перерві — УТН.
22.50 Уряд звітує.
23.10 Кіноцикл «Молодий та нерозважливий». Фільм 4 — «Гонщики».
00.55 УТН.
01.05 Classic-прем'єр.

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Док. телефільм «Фантазії пана Леоніда».
08.40 Закон є закон.
08.45 Італійські пісні.
09.10 Телефільм «Часи прадавні».
09.40 Шоу самотнього холостяка.
10.00 Світоч. Михайло Зеров-Орест.
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. «Всяка всячина».
11.40 Шкільний екран. 7 кл. Музика. Поезія О. Пушкіна в музиці.
12.20 Худ. фільм «Повернення Батерфляй».
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ. телефільм «Сад Гетсиманський». 2 серія.
15.00 Телеанонс.
15.05 Перший Президент Михайло Грушевський. 2 частина.
15.20 Прогноз погоди.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 Освітній канал для школярів. Людина та її конкуренти. Французька мова. Урок 4.
17.55 Прогноз погоди.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Кажуть...
20.40 Добрий вечір! Свіжий погляд на історію. Про кіно.
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Трибуна фракцій Верховної Ради України.
22.50 Баскетбол. Кубок Європи. «Будівельник» —«Хорда» (Київ) — «Акваріус» (Волгоград). 1 тайм
23.30 Вікна. Новини.
00.25 Закон є закон.
00.30 Канал «М».

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.05 За київським часом.*
9.45 Сміхопанорама.
10.15 Мультфільм.
10.50 Вгадай мелодію.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.10 Телерадіокомпанія «Мир».
11.55 Н. Русланова і В. Висоцький у фільмі «Короткі зустрічі».
13.35 Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 «Місто псів». Мультсеріал.
14.45 Кварт'єте «Весела квампанія».
14.45 Мультитролія.
15.10 Чарівний світ, або Сінема.
15.40 «Елен і друзі». Молодіжний серіал.
16.05 ... До 16 і старші.
16.30 «Навколо світу».
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 Анонс.*
18.40 За київським часом.*
19.00 Тема.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 Пригодницький фільм «Вогнені версти».
22.15 Кубок світу «Майстер-ралі-96». Париж — Москва — Байконур — Улан-Батор.
22.30 Новини.
22.40 Хіт-парад.

СЕРЕДА, 25 вересня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 Фінансовий огляд.
09.15 Карусель і капуста.
09.30 І тільки музика.
09.55 Вулик пана Савки.
10.15 Кіноцикл «Молодий та нерозважливий». Фільм 4 —«Гонщики».
12.00 УТН.
12.10 Худ. фільм «Особиста справа судді Іванової».
13.30 Канал «Франс Інтернасіональ» представляє. Концерт МСМ.
14.25 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
16.00 УТН.
16.15 Мультфільм.
16.25 Один із тисячі уроків.
16.55 Кришталеві джерела.
17.25 Лики часу. Передача 2.
17.55 Док. фільм «Храм душі людської».
18.20 Попелюшка, або Балада про Руслану». Муз. фільм.
18.40 Зона тривоги.
19.00 УТН.
19.15 Артмайдан.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.20 Футбол. Ліга чемпіонів. «Порту» (Португалія) —«Гетеборг» (Швеція). У перерві — Спортткур'єр.
23.20 Закон є закон.
23.25 УТН.
23.35 Колискова для дорослих.
23.40 Нічний канал. Територія «Данс». Музична танцювальна програма.
01.10 Худ. телефільм «Володя великий, Володя маленький».

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Джазові ритми.
08.50 Вітражі.
09.40 Бізнес-форум.
10.10 Співає М. Свидюк.
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. Хочу ще!
11.40 Шкільний екран. 8 кл. Історія України. За порогами —Січ.
12.05 Телеанонс.
12.10 Прогноз погоди.
12.15 Худ. фільм «Круїз, або Подорож розлучення».
13.45 Телеанонс.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ. телефільм «Сад Гетсиманський». 3 серія.
15.00 Телеанонс.
15.05 Перший Президент Михайло Грушевський. 3 частина.
15.20 Прогноз погоди.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 Освітній канал для школярів. Рідна мова. Мудрагелі. Передача 3.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Кажуть... По ділу.
20.40 Комп'ютер Х.
21.10 На всі боки.
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Трибуна фракцій Верховної Ради України.
22.50 Саундпарк.
23.20 Кодекс.
23.30 Вікна. Новини.
23.50 Закон є закон.
23.55 Канал «М».
00.15 Сезон. Міжнародний туристичний огляд.

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.05 За київським часом.*
9.50 У світі тварин (з сурдоперекладом).
10.30 Вгадай мелодію.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.10 Телерадіокомпанія «Мир».
11.55 Кіноепопея «Тихий Дон». 1 серія.
13.40 Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 «Місто псів».
14.45 Кактус і К.
14.55 До-мі-соль.
15.10 Поклик джунглів.
15.40 «Елен і друзі». Молодіжний серіал.
16.05 Тет-а-тет.
16.20 Анонс.*
16.30 Лідер. Формула успіху.*
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 За київським часом.*
19.00 Таємниці європейської розвідки в авторській програмі Е. Рязанова.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 «Шостакович сміється». Муз. фільм.
21.00 Кубок світу «Майстер-ралі-96». Париж — Москва — Байконур — Улан-Батор.
21.20 Футбол. Ліга чемпіонів. «Аякс» (Голландія) —«Грасс Хоппер» (Швейцарія).
23.20 Новини.

ЧЕТВЕР, 26 вересня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 «Право». Тележурнал.
09.30 І тільки музика.
09.45 Альманах «Основа».
10.15 Телефільм.
10.45 Худ. телефільм «Дім, що побудував Свіфт». 1 серія.
12.00 УТН.
12.10 Полудень.
12.55 Худ. телефільм «Дім, що побудував Свіфт». 2 серія.
14.00 Фант-лото «Надія».
14.30 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все—всім».
16.00 УТН.
16.15 Ой, як мило в нас бувае. Фольклорний ансамбль «Цвітень».
17.00 Мультфільм.
17.10 Все від любові до землі.
17.40 Закон є закон.
17.45 Футбол. Ліга чемпіонів. Огляд матчів.
18.45 Фінансовий огляд.
19.00 УТН.
19.15 Від «Перехрестя» — до успіху.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.40 Наш час.
21.45 П. Ньюмен у фільмі «Нема дурних».
23.45 Закон є закон.
23.50 УТН.
00.00 Колискова для дорослих.
00.05 Нічний канал. Худ. телефільм «Острів». 1, 2 серії.

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Наук.-поп. телефільм «Жаби».
08.50 Телеанонс.
08.55 Місце зустрічі — Форос.
09.25 Альтернатива.
09.55 Телеанонс.
10.00 Комп'ютер Х.
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. Круті новини.
11.35 Прогноз погоди.
11.40 Шкільний екран. 8 кл. Українська література. Біблія. Джерело культури.
12.10 Телеанонс.
12.15 Док. телефільм «Космач».
12.45 Худ. телефільм «Брати Ріко». 1 серія.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ. телефільм «Сад Гетсиманський». 4 серія.
15.00 Телеанонс.
15.05 Перший Президент Михайло Грушевський. 4 частина.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00 Телеанонс.
17.05 Освітній канал для школярів. Зарубіжна література. А. Приставкін. «Ночевала тучка золотая». Німецька мова. Урок 1.
17.55 Прогноз погоди.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Кажуть...
20.40 Добрий вечір! Генії третього роду. Тлумачення снобачень.
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Трибуна фракцій Верховної Ради України.
22.50 Запитуйте — відповідаємо.
23.05 Фешн-клаб.
23.35 Вікна. Новини.
23.50 Закон є закон.
23.55 Канал «М».
00.15 Телесеріал «Лазар».

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.00 За київським часом.*
9.55 Мультфільм.
10.10 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.10 Телерадіокомпанія «Мир».
11.55 «Тихий Дон». 2 серія.
13.45 Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 «Місто псів».
14.45 Лего-го!
15.10 Тін-тоник.
15.40 «Елен і друзі».
16.05 Рок-урок.
16.30 «Навколо світу».
16.45 Анонс.*
16.50 Єралаш.*
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.05 Година пік.
18.30 За київським часом.*
19.00 Один на один.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 П. Ньюмен у комедії «Щигль».
22.55 Кубок світу «Майстер-ралі-96». Париж — Москва — Байконур — Улан-Батор.
23.10 Новини.
23.20 «Обоз». Шоу І. Демидова.

П'ЯТНИЦЯ, 27 вересня

УТ-1

06.00 Програма передач.
06.05 Доброго ранку, Україно!
08.00 Телесеріал «Династія».
09.00 Фінансовий огляд.
09.15 Золота осінь Славутича.
10.00 Наук.-поп. фільм «Адже вони черепахи».
10.20 Літературна студія.
11.00 Реальність неможливого.
11.30 Серія «Палетт». Веронезе. «Створення картини».
12.00 УТН.
12.10 П. Ньюмен у фільмі «Нема дурних».
14.10 Закон є закон.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».
16.00 УТН.
16.15 Гандбол. Чемпіонат України. Жінки. «Спартак» (Київ) — «Мотор» (Запоріжжя).
17.20 Закон є закон.
17.25 І тільки музика.
17.35 Ближче до діла.
18.05 Футбол плюс.
18.25 Перший Президент М. Грушевський.
19.00 УТН.
19.15 П'ятий кут.
19.45 Телесеріал «Династія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.40 Наш час.
21.45 Телесеріал «Поліцейський з Лос-Анджелеса» (США). 4 серія.
22.45 «Проти ночі». Програма непоЛітичних новин.
23.15 Закон є закон.
23.20 Спорткур'єр.
23.30 УТН.
23.40 Б. Спрінгстін у музичній програмі «Меломанія».
01.25 Нічний канал. Кіно Франції. Ще одна зустріч.

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Фешн-клаб.
08.55 Гонки на виживання.
09.25 Телеанонс.
09.30 Док. телефільм «Через роки, через віки».
10.00 Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна —диво дивовижне». Вітер мандрування.
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 На всі боки.
11.45 Телеанонс.
11.50 Худ. телефільм «Брати Ріко». 2 серія.
12.55 Прогноз погоди.
13.00 Перший Президент Михайло Грушевський. 5, 6 частини.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ. телефільм «Сад Гетсиманський». 5 серія.
15.20 Телеанонс.
15.25 Закон є закон.
15.30 Всеперемагаючий голос віруючого.
17.00 Освітній канал для школярів. Англійська мова. Урок 4. України цвіт рожевий.
17.45 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. Круті новини.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Телесеріал «Закон».
19.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.00 Вісті. Інформаційна програма.
20.30 Персона.
20.40 Добрий вечір! Гумористичний дайджест.
21.30 Вікна. Новини.
21.50 Трибуна фракцій Верховної Ради України.
22.50 ЧІЗ.
23.10 Національна ліга професіонального боксу представляє.
23.35 Вікна. Новини.
23.50 Закон є закон.
23.55 Канал «М».
00.15 Телеанонс.
00.20 Музичний простір.

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Нова жертва». Серіал.
9.10 За київським часом.*
9.50 Смак.
10.00 Мультфільм.
10.20 Доки всі дома.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.10 Телерадіокомпанія «Мир».
11.55 «Тихий Дон». 3 серія.
13.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 «Місто псів».
14.45 Зустріч з поетом Ю. Ентіним.
15.05 Шлях до Храму.
15.40 «Елен і друзі».
16.05 «Дійові особи».
16.30 «Навколо світу».
17.00 Новини.
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.15 Анонс.*
18.20 За київським часом.*
18.45 Поле чудес.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 Великі сищики: Коломбо у детективі «Сценарій убивства».
22.30 Погляд.
23.10 Кубок світу «Майстер-ралі-96». Париж — Москва — Байконур — Улан-Батор.
23.30 Новини.
23.40 «Осінні спокуси». Фільм за участю Н. Фатєєвої.

СУБОТА, 28 вересня

УТ-1

07.30 Програма передач.
07.35 Гімнастика.
07.45 Блага вість з Ріком Реннером.
08.15 І тільки музика.
08.30 Телефільм «Бабин Яр. Правда про трагедію».
09.30 Україна сьогодні.
10.00 Доброго вам здоров'я.
10.15 Рідна мова.
10.45 Фестиваль «Золоте курча». Худ. фільм «Щедрий вечір».
11.55 Закон є закон.
12.00 Щотижня.
12.15 Наше коло.
12.45 Палітра.
13.00 Дискусії лідерів.
13.30 «Серія «Палетт». Жан Оноре Фражар. «Любов на простирадлах».
14.00 Іван Гаврилюк. «Бувають в світі різні дива...»
14.40 Діти Всесвіту.
15.10 І тільки музика.
15.15 Надвечір'я.
16.00 УТН.
16.10 Телесеріал «Перші поцілунки» (Франція).
17.10 Док. телесеріал «Згадаймо ті роки». Фільм 4 — «1947 рік».
18.10 Вулик пана Савки.
18.30 Відкрий Америку.
19.00 УТН. Регіони.
19.15 Урочистий вечір, присвячений 130-річчю від дня народження М. Грушевського. Відеорепортаж з Національної опери України.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.40 Наш час.
21.45 Інформаційно-розважальна програма «Теленянія».
23.45 Закон є закон.
23.50 УТН.
00.00 Канал «Франс Інтернасіональ» представляє. Таратата. Ленні Кравіц.
01.00 Нічний канал. Кіно не для всіх. Б. Мойсеєв у музичному фільмі «Помста блазня».

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Вікна. Новини.
08.20 Закон є закон.
08.25 Телесеріал «Беверлі Хілз».
09.15 Прогноз погоди.
09.25 З любов'ю до прем'єри.
10.05 Телеанонс.
10.10 Наук.-поп. фільм «Спомин».
10.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
11.25 Саундпарк.
11.55 Сезон.
12.15 Клуб 700.
12.45 Світи, що зникають.
13.45 Всеукраїнський фестиваль телепрограм «Україна —диво дивовижне». У краю неопалимої купини.
14.05 Телеанонс.
14.10 Автомеридіан.
14.25 Футбол як футбол.
15.25 Закон є закон.
15.30 Парламентський вісник.
16.30 Реп-обойма.
16.55 Час лікаря. Серцева недостатність. Передача 3.
17.15 Всеукраїнський телефестиваль для дітей та юнацтва. Хочу ще!
17.30 Телеспортарена.
18.00 CNN. Новини.
18.30 Мультсеріал «Дон Койот і Санчо Панда».
19.00 Параграф.
19.30 Відкритий мікрофон.
19.40 Місто.
20.00 Вечірні розваги для дорослих.
20.30 КІН. Культурологічний тижневик.
21.00 Хіт-рік.
21.30 Гонки на виживання.
22.00 Бізнес-форум.
22.30 Закон є закон.
22.35 Усе про кіно.
23.10 Шоу довгоносиків.
23.40 Нічний канал «М».

ГРТ

6.50 Муз. комедія «Вертуха».
8.25 Слово пастиря.
8.40 За київським часом.*
9.05Єралаш.*
9.15 Не лови гав!
9.45 Ранкова пошта.
10.20 Смак.
10.45 Третьяковка. Історія одного шедевру.
11.10 Лідер. Формула успіху.*
11.40 Тема тижня.*
11.55 Пори року. «Осінь». Мелодрама;
13.25 Автоновини.*
13.45 Бумеранг.*
14.20 Серіал «Повернення на острів скарбів». 4 серія.
15.15 Вікно в Європу.
15.40 У світі тварин.
16.20 Л. Якубович у телегрі «Колесо історії».
17.00 За київським часом.*
17.20 Єралаш.
17.30 «Осінній марафон». Фільм Г. Данелії.
19.15 «Двадцять вісім хвилин про любов». Неповілейний Гердт.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.40 Н. Кідман у пригодницькому серіалі «В'єтнам. До запитання».
21.40 Кубок світу «Майстер-ралі-96». Париж — Москва — Байконур — Улан-Батор.
21.55 Брейн ринг.
22.45 «Осіння соната». Фільм І. Бергмана.

НЕДІЛЯ, 29 вересня

УТ-1

07.30 Програма передач.
07.35 Гімнастика.
07.45 Мультфільм «Уявна опера».
08.45 Гра в класики.
09.15 Перший Президент. М. Грушевський.
09.50 Служу народу України!
10.20 Юнацьке ток-шоу «Вибрики».
10.50 Всесвітні спортивний огляд «Жиллетт».
11.20 Богема.
11.40 Оранта.
12.10 Док. телефільм «Жінки з вулиці Бабин Яр». 1 частина.
13.00 Село і люди.
13.30 Монітор. ТБ про ТБ.
13.50 Українське спортлото.
14.00 «Кіноностальгія» представляє худ. фільм «Маленька мама» за участю Ф. Гааль.
16.00 УТН.
16.15 Телесеріал «Перші поцілунки» (Франція).
17.15 Ігрове шоу «Ключі від форту Байяр».
18.15 І тільки музика.
18.30 Лего-експрес.
19.00 УТН.
19.10 Док. серіал «Кримінальна Росія». Фільм 4 —«Справа Головкіна». «Удав».
19.40 Телесеріал «Королева Марго». 7 серія.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 Інформаційно-аналітична програма «Післямова».
21.50 Кіноцикл «Пригоди Анжеліки». М. Мерсьє та Р. Осейн у фільмі «Невгамовна Анжеліка».
23.30 Спорткур'єр.
23.40 Закон є закон.
23.45 УТН.
23.55 Нічний канал. Екран пригодницького фільму. Худ. фільм «Десять негренят». 1, 2 серії.

УТ-2

08.00 Телеанонс.
08.05 Док. телефільм «На весь зріст».
08.35 Закон є закон.
08.40 Директорський корпус.
09.20 Худ. фільм «Кінець сезону морозива» (з субтитрами).
10.45 Прем'єра док. фільму «Повернення».
11.15 Життєві жарти.
11.45 Україна аграрна.
12.00 Недільна ранкова проповідь.
12.30 Крила.
12.50 Час лікаря. Інфаркт міокарда.
13.20 Гран-прі з мотогонок.
13.50 Калейдоскоп CFI.
14.05 Життя серед життя.
14.35 Італійський футбол.
15.35 У світі гонок.
16.05 Спортивні новини.
16.35 Закон є закон.
16.40 Яхад.
17.10 Свічадо.
17.40 Фактор «Як».
18.00 CNN. Новини.
18.30 Мультсеріал «Дон Койот і Санчо Панда».
19.00 Альтернатива.
19.30 Телесеріал «Беверлі Хілз».
20.30 Вікна у світ. Міжнародна програма.
21.00 Моветон.
21.30 Худ. фільм «Великий острів».
23.00 Закон є закон.
23.05 Блок-Нот.
23.40 Худ. фільм «Божа твар».

ГРТ

7.00 Єралаш.
7.10 Фільм «Золотий годинник».
8.25 Мультфільм нашого дитинства. «Казка про рибака та рибку».
9.00 За київським часом.*
9.20 Час дізнатись.*
9.30 Доки всі дома.
10.10 Ранкова зірка.
11.00 «Герберт». Мультфільм для дітей.*
11.25 Час зірок.*
11.55 Усмішка.*
12.10 Київські мініатюри.*
12.30 Серіал «Підводна одіссея команди Кусто». «Велетні глибин».
13.25 Сміхопанорама.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Променад.*
15.10 Клуб мандрівників.
15.55 Якось одного разу.
16.10 Мультфеєрверк.
16.50 Єралаш.*
17.00 Автоновини.*
17.20 Щасливий випадок.
18.05 Клуб «Білий папуга».
19.00 Час.
19.40 Р. де Ніро у пригодницькому фільмі «Місія».
22.05 За київським часом. Тижневий огляд.*
22.35 Новини.
22.45 «Тріумф» у Парижі.

(Друкується з комп'ютерного набору агентства Укрінформ).

Информация о дополнительном выпуске инвестиционных сертификатов

«Инвестиционного фонда «Приватпроминвест»

Сведения об инвестиционном фонде

Акционерное общество закрытого типа «Инвестиционный фонд «Приватпроминвест» (далее Фонд).

Местонахождение Фонда: Днепропетровская обл., Подгородное, ул. Ленинградская, 2а.

Банковские реквизиты: р/с 15467592 в КБ «Приватбанк», Днепропетровск, МФО 305299.

Разрешение Фонда госимущества Украины на право осуществления коммерческой деятельности с приватизационными бумагами № 280 от 20 марта 1996 года.

Организационно-правовая форма Фонда — акционерное общество закрытого типа.

Тип инвестиционного Фонда — закрытый инвестиционный фонд. Фонд создается на 5 лет.

Инвестиционная декларация

Уставный фонд Фонда составляет 120 000 000 (сто двадцать миллионов) крб. Уставный фонд разделен на 2400 простых именных акций номинальной стоимостью 50 000 (пятьдесят тысяч) крб. каждая. Фонд создается с целью обеспечения прироста вложенных средств путем совместного инвестирования в интересах и за счет учредителей и участников Фонда. Предметом деятельности Фонда является осуществление совместного инвестирования.

Основными направлениями инвестиционной деятельности Фонда являются инвестиции в ценные бумаги и приобретение недвижимого имущества, долей и паев, которые принадлежат государству в имуществе хозяйственных объектов в процессе приватизации, а именно — инвестиции в сферу бытового обслуживания населения, агропромышленного комплекса и другие отрасли народного хозяйства.

Первая эмиссия инвестиционных сертификатов в количестве 36 000 (тридцать шесть тысяч) штук на общую сумму 1 800 000 000 (один миллиард восемьсот миллионов) крб. размещена полностью.

Сумма выпуска дополнительной эмиссии инвестиционных сертификатов составляет 85 000 000 000 (восемьдесят пять миллиардов) крб. Инвестиционные сертификаты являются именными и выпускаются в безналичном виде. Участнику Фонда может выдаваться сертификат на суммарную стоимость инвестиционных сертификатов. Количество инвестиционных сертификатов — 1 700 000 (один миллион семьсот тысяч) штук. Номинальная стоимость инвестиционного сертификата 50 000 (пятьдесят тысяч) крб.

Дополнительная эмиссия осуществляется после регистрации выпуска в Министерстве финансов Украины.

Инвестиционные сертификаты предлагаются для продажи за денежные средства или обмениваются на приватизационные бумаги. Максимальное количество инвестиционных сертификатов, разрешенное для приобретения одним инвестором, не ограничено.

Инвестиционные сертификаты не могут приобретаться другими инвестиционными фондами и компаниями.

Инвестиционные сертификаты выкупаются Фондом по стоимости, равной стоимости чистых активов, из расчета на один выпущенный сертификат, в шестимесячный срок с января 2001 по июль 2001 года, но не раньше окончания срока использования приватизационных бумаг. В случае, если стоимость имущества в расчете на один инвестиционный сертификат меньше его номинальной стоимости, разница участникам покрывается за счет средств учредителей.

Участникам Фонда не гарантируется фиксированный размер дивидендов. Учредителями Фонда являются граждане Украины.

Органы управления:

общее собрание акционеров, наблюдательный совет и директорат.

Директор Фонда — Румянцева Елена Алексеевна, образование высшее.

Главный бухгалтер — Шахматов Александр Александрович, образование высшее.

Управляющим инвестиционного фонда является общество с ограниченной ответственностью «Финансовая компания «Приват-Инвест». Разрешение на осуществление деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг № 881 от 01 марта 1996 года.

Участники Фонда имеют право:

—получать в установленном порядке долю доходов Фонда (дивиденды);

—получать информацию о деятельности Фонда.

Аудитором Фонда является общество с ограниченной ответственностью аудиторская фирма «Днепринформконсалтинг». Лицензия № 000785 от 13.07.95 г., выдана Аудиторской палатой Украины. Депозитарием Фонда является коммерческий банк «Приватбанк». Разрешение Министерства финансов №19 выдано 10 июня 1994 года.

Арбитражный суд Киева (252030, Киев-30, ул. Б. Хмельницкого, 44-в) возбудил дело №12/87 о банкротстве производственно-коммерческой фирмы «Нилеанс» ЛТД. Адрес: 252650, Киев ГСП, ул. Горького-70, р/с 3467323 в Печерском отделении УСБ Киева МФО 322090.

Претензии возможных кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 19/4 про визнання банкрутом МП «Шамі» (юридична адреса: Київ-96, вул. Російська, 47), зареєстрованого в держадміністрації Дарницького району Києва; розрахунковий рахунок 468324 в «ВА-БАНК», реєстраційний № 0092-459-МП.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбітражним судом Києва (252030, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом ДПІ Залізничного району Києва порушено справи про банкрутство:

— 9/53-Б стосовно спільного підприємства у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Амрос» (Київ, вул. Освіти, 4; р/р 2467821 в Інвестиційній філії АБ «Інко»);

— 19/15 стосовно товариства з обмеженою відповідальністю «Тайм-Флайз» (Київ, вул. Повітрофлотський проспект, 94; р/р 467213 в АКБ «Антек»);

— 19/14 стосовно Київського учбово-виробничого підприємства «Шовк» (Київ, вул. Фурманова, 1/5; р/р 700929 в Залізничному ПІБ);

— 9/54-Б стосовно товариства з обмеженою відповідальністю «Івмо» (Київ, вул. Саксаганського, 133-А; р/р 6467249 в ПІБ України);

— 9/55-Б стосовно товариства з обмеженою відповідальністю «Альянс-пластик» (Київ, вул. Пироговська, 19, корп.8-Б; р/р 467125 в АКБ Альянс-кредит банк);

— 19/13 стосовно товариства з обмеженою відповідальністю «Сервіс-безпека» (Київ, вул. Воровського, 19-В; р/р 4467608 в Залізничному ПІБ);

— 19/5 стосовно малого змішаного підприємства «Автотурсервіс» (Київ, вул. Освіти, 22/8; р/р 2468664 в Залізничному УСБ).

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подаються до арбітражного суду у місячний термін.

Арбітражний суд Києва порушив справи про банкрутство:

1. ТОВ «Дністр», Київ, вул. Б. Хмельницького, 62. Р/р 1467513 в АБ «Антек», МФО 300391.
2. Фірма «Сів», Київ, вул. Студентська, 5-а. Р/р 2467155 в АКБ «Київ», МФО 322498.
3. ПП «Св», Київ, вул. Заболотного, 96, кв. 37. Р/р 8467845 в АКБ «Київ», МФО 322498.
4. ТОВ «Доріан», Київ, вул. Дмитрієвська, 29. Р/р 1467656 в Київській філії АКБ «Електронбанк», МФО 322443.
5. ТОВ «Реаліст», Київ, вул. Рейтарська, 35-а. Р/р 467466 в АКБ «Геосантріс», МФО 321723.
6. ДП «Колос», Київ, вул. Салютна, 14. Р/р 11468462 у «Градобанку», МФО 300072.
7. МПП «Альянс-укрейнинг», Київ, вул. Червоноармійська, 38. Р/р 468947 в ГОУ «Промінвестбанку» України, МФО 300012.

Просимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в, тел. 216-65-72.

К СВЕДЕНИЮ ОБЩЕСТВЕННОСТИ

ОАО «Промсвязь» обратилось в Национальную комиссию по вопросам регулирования электроэнергетики в Украине с просьбой выдать лицензию на проведение предпринимательской деятельности, связанной с передачей электроэнергии по нерегулируемым тарифам на территории трех областей: Харьковской, Донецкой, Луганской.

Наш адрес: 310017, Харьков-17, ул. Котлова, 168, ОАО «Промсвязь», тел.: (0572) 23-21-53 — секретарь, 23-12-74; факс (0572) 22-42-76; телетайп: 125202 «Волна».

НОВИНИ РИНКУ "ПРИВОКЗАЛЬНИЙ"

м. Київ, вул.Лукашевича

У НАС ПОЧАЛА ДІЯТИ НОВА ДІЛЬНИЦЯ

РЕЧОВОЇ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ.

БІЛЬШ НІЖ 600 ТОРГОВИХ ТОЧОК.

ШАНОВНІ КИЯНИ, ДО ЗУСТРІЧІ!

ІНТЕРАГРОЕКСПОРТ

ВИРОБЛЯЄ КОМПЛЕКТУЄ РЕАЛІЗУЄ ГАРАНТУЄ

ТАЛІ електричні г/п 0,5 - 10 т.; КРАН-БАЛКИ г/п 1 - 10 т.; НАСОСИ промислові; ВЕНТИЛЯТОРИ промислові; ПИЛОРАМИ УЛ-63.

Київ-254053, вул. Кудрявська, 8-в. Тел./факс: (044) 212-11-29 212-30-18

Державно-комунальне підприємство побутового обслуговування «Львівське автотранспортне підприємство» (290056, Львів, вул. Бескидська, 41, р/р 000500309 в Облдирекції Акціонерно-комерційного Укрсоцбанку (ОДАК УСБ), МФО 325019) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймає ліквідаційна комісія протягом місяця з дня публікації оголошення, т. 52-18-90.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 11/168 про визнання банкрутом ППЕП «Сікром» (юридична адреса: Київ, вул. Бориспільська, 7), зареєстрованого в Держадміністрації Дарницького району Києва; р/р 3468323 у Дарницькому відділенні Укрсоцбанку, реєстраційний № 0092-1170-МП.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

ХОЧЕТЕ ВИВЧИТИ ІНОЗЕМНУ МОВУ, НЕ ВИХОДЯЧИ З ДОМУ? ВСТУПАЙТЕ В ЄШКО!

ЄШКО - це найбільша школа заочної кореспондентської освіти в Європі з філіями у 8 європейських країнах. Тільки в СНД вже понад 350 тисяч чоловік вступили в ЄШКО.

Мовні курси ЄШКО - це:

• Якісні знання

50-річний досвід навчання мов за методом ЄШКО показує, що заняття вимагатимуть від Вас всього лише **15 хвилин на день.** Уроки вміщують необхідну для спілкування граматику, касети з записом допоможуть виробити вимову, а спеціальні типи вправ дозволять легко запам'ятати нові слова.

• Ваш особистий викладач

Навчаючись в ЄШКО, Ви не будете самотні: **Ваш особистий викладач**, перевіряючи домашні завдання, допоможе порадами й рекомендаціями.

• Запорука Вашого успіху.

Після закінчення курсу ЄШКО, Ви отримуєте **цінне свідоцтво**. Воно відкриє Вам нові перспективи у житті та поліпшить Ваше становище на ринку праці.

УВАГА!
За бажанням можна відразу придбати повний комплект навчальних матеріалів зі знижкою 10%.
Разом з курсом Ви отримуєте БЕЗКОШТОВНО суперобкладинку для підручників та футляр до касет!
Заявки надсилайте за адресою:

310022, Харків, а/с 248 ЄШКО

Заповніть купон, і Ви одержите БЕЗКОШТОВНО пробний урок.
Ви самі зможете переконатись, що ЄШКО - це правильний вибір!
Виберіть один з таких курсів:

- "Англійська для початківців"
- "Англійська для середнього рівня"
- "Англійська для вищого рівня"
- "Англійська для дітей" I (9-14 років)
- "Англійська для дітей" II ◄ **НОВИЙ!!**
- "Німецька для початківців"
- "Німецька для середнього рівня"
- "Французька для початківців"
- "Італійська для початківців" ◄ **НОВИЙ!!**

Матеріали курсу друкуються російською мовою. Термін навчання, в залежності від вибраного курсу, 9 або 16 місяців. Місячна вартість навчання в національній валюті еквівалентна 4 - 6 доларам США за курсом Національного банку.

ЄВРОПЕЙСЬКА ШКОЛА КОРЕСПОНДЕНТСЬКОЇ ОСВІТИ

ЄШКО Міжнародний метод визнання

НАЙПЕРША НАЙКРАЩА НАЙБІЛЬША

КУПОН НА БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОБНИЙ УРОК

Вкажіть назву курсу ....

Індекс: .... Місто (село) ....

Область ....

Вулиця ....

№ будинку й квартири .... Ім'я і прізвище ....

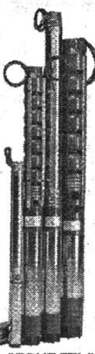
1396S

НАСОСЫ

ГЛУБИННЫЕ
ЭЦВ 4", 5", 6", 8", 10", 12"
И БЫТОВЫЕ
со складов
в Буче и по Украине
(50 моделей, станции управления и защиты, спецпровод)

Тел. в Киеве: (044) 276-2588
Тел. в Буче: (04497) 5-24-02

Звоните нашим региональным представителям:
Черновицкая обл.,Новоселица: (03733) 2-06-49, 2-06-58
Черкасская обл.,Лысянка: (04749) 2-26-80, 2-24-82
Волынская обл.,Горохов: (03379) 2-28-33
Хмельницкая обл.,Виньковцы: (03846) 2-14-92
Чернигов: (04622) 2-40-15
Черкассы: (0472) 42-30-67
Днепропетровская обл.,Желтые Воды: (05652) 2-76-52, 2-46-17
Черновцы: (03722) 2-19-64
Ровно: (0362) 29-69-40, 26-76-22

"ПРИПЯТЬ"

ЕГО ПРАКТИЧНОСТЬ ВЫШЕ ВСЯКОЙ ПОХВАЛЫ

NISSAN

Продажа всех моделей NISSAN, их гарантийное и сервисное обслуживание, а также других иномарок и отечественных автомобилей.

ALMERA

NISSAN-Украина
Киев, ул.Героев Обороны, 4,
Тел: (044) 261-7353, 263-2810,
т/ф: (044) 267-5601 Сервис: (044) 263-2910

ЗВАРЮВАЛЬНЕ ОБЛАДНАННЯ ТА МАТЕРІАЛИ

понад 50 найменувань

СТКО

- *дизельні агрегати АДД*
- *трансформатори, напівавтомати*
- *газогенератори, різаки, редуктори*
- *спецодяг та інвентар*
- *електроди та дріт*

Постійно реалізуємо спеціальні електроди ОЗЛ, ЦЛ, АНВМ

а також:
- ***протипожежне знаряддя*** *(вогнегасники, пожежний рукав)*
- ***інструмент*** *(ріжучий, вимірювальний, слюсарний, електро та ін.)*

м.Київ, вул. Горького, 56, **ІЕЗ ім. Є.О.Патона,** корпус №2
/044/261-08-58, 261-51-11, 261-58-94
Факс: 227-27-26

RISO

РИЗОГРАФ — современная множительная техника

Легко, как на ксероксе, продуктивно и дешево, как в типографии.

- *высокая скорость печати – 1000 листов за 8 минут*
- *низкая себестоимость печати (около 0.003 $ за лист А 4 при тираже 2000 копий и больше)*
- *неприхотливость в отношении бумаги, плотность – 46..210г/кв.м*
- *двухсторонний компьютерный интерфейс: сканирование и печать*
- *разрешающая способность обработки изображения – 400 DPI*
- *многокрасочная печать – краски 12 цветов*
- *формат бумаги А 6 – А 3*
- *низкие затраты электроэнергии – 300-350 Вт*
- *высокая надежность, ресурс до 8 млн. копий*
- *абсолютная экологическая чистота*
- *впечатляющая простота обслуживания*

Наши партнеры в Украине:
Киев (044) 216-81-56, 295-52-18, 244-58-62, 268-73-74, 269-20-10
Харьков (0572) 12-80-44
Полтава (0532) 18-31-81
Симферополь (0652) 29-24-44
Днепропетровск (0562) 47-08-67

Демонстрационный зал находится по адресу: ул. Дмитриевская, 30.
Тел.: (044) 211-45-64, 216-42-98

Представительство RISO (Deutschland) GmbH в Украине
г.Киев, ул.Мельникова,36/1 тел./факс: (044) 211-45-64

ХОТИТЕ СТАБИЛЬНУЮ РАБОТУ

Станьте бухгалтером

ЗАОЧНО

- За 4 месяца;
- Выдается свидетельство гос. образца;
- Прием на обучение без ограничений

ПИШИТЕ: 310129, г. Харьков, а/я 8924/6401380 ***ЗВОНИТЕ:*** (0572) 478-336

ОЧЕРЕДНОЕ ОЗНАКОМИТЕЛЬНОЕ ЗАНЯТИЕ

05.10.96 с 9.00 до 14.00 по адресу: ***г.Полтава,*** ул. Куйбышева, 4, СШ № 3 (центр города)
06.10.96 с 9.00 до 14.00 по адресу: ***г. Лубны,*** ул. Ленина, 25/1, СШ № 1

Харьковский финансово-экономический институт

КУПИМ	*Титановые отходы и титановые остатки*
БАРТЕР	*Дизтопливо, бензин, селитру на зерно III класса и сахар.*
ПРОДАЕМ	*Сахар, муку, зерно, сгущенное молоко и титановую продукцию собственного про-ва.*
Тел./факс	(044) 268-33-44, 268-33-77, 268-35-63

До уваги практикуючих юристів України

27 вересня 1996 року в Києві відбудеться Об'єднавчий (установчий) з'їзд юридичних фірм і практикуючих юристів України, основною метою проведення якого є заснування Асамблеї практикуючих юристів України та обговорення проекту закону України «Про юридичну практику». Заявки на участь у роботі з'їзду та інформацію з організаційних питань його проведення слід надсилати за адресою:

252025, Київ-25, вул. Вел. Житомирська, 14, правнича фірма «ЮРІС».
Тел.: (044) 212-38-68, 212-22-93.
Факс: (044) 212-38-68.

Арбитражный суд Севастополя (335008, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дела о банкротстве:

1. Дело № 073/3 на ЧП «МД», юридический адрес: 335902, Севастополь, ул. Титова, 63-27, р/с 000468918, МФО 324656, ОКПО 19004555.
2. Дело № 076/3 на ООО «Адела», юридический адрес: 335055, Севастополь, пр. Генерала Острякова, 216-37, р/с 000467532, МФО 324957, ОКПО 19009104.
3. Дело № 074/3 на ООО «Олми», юридический адрес: 335011, Севастополь, ул. Айвазовского, 7-13, р/с 000467373, МФО 324656, ОКПО 23011986.
4. Дело № 045/3 на ООО «Крымпрогресс», юридический адрес: 335007, Севастополь, пр. Генерала Острякова, 5а-39, р/с 2467821, МФО 324656, ОКПО 2096736.
5. Дело № 075/3 на ООО «Алга» , юридический адрес: 335011, Севастополь, пр. Нахимова,2, р/с 467477, МФО 324377, ОКПО 16504197.
6. Дело № 058/3 на ЗАО «Товары Севастополя», юридический адрес: 335008, Севастополь, ул. Генерала Петрова, 3, р/с 642803, МФО 324515, ОКПО 19296158.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Донецкой области /340105, Донецк, б. Пушкина, 34/ возбуждены дела о банкротстве:

1. Малого частного предприятия «Турэкспорт» /Донецк-100, ул. 50-летия СССР, 151, кв. 145, расчетный счет 3468203 в КБ «ЮВЭС-банк», МФО 334992/, дело № 17/2-10б;
2. Малого государственного предприятия «Тонар» /Донецк-15, пр. Мира, д. 10, расчетный счет 4468373 в Донецкой областной дирекции Укрсоцбанка, МФО 334011/, дело № 18/2-10б;
3. Частной фирмы «ВВВ» /Донецк-102, ул. Стадионная, 2а, расчетный счет 2468308 в Калининском отделении АК Проминвестбанка Донецка, МФО 334453/, дело № 19/2-10б.

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

ТзОВ «Хірон» ліквідується.
Претензії приймаються протягом місяця
за тел.: (0532) 65-19-89.

Міжнародний фонд «Відродження»

проводить конкурс газет на краще висвітлення процесу економічних реформ в Україні

У конкурсі можуть брати участь обласні, міські та районні газети, які видаються не менш як 12 місяців, обсягом не менш як 4 сторінки й містять не більш як 50 відсотків рекламних матеріалів.

Для участі в конкурсі редакція газети має подати:

1. Лист-подання на конкурс, в якому зробити короткий опис газети, навести дані про її тираж та аудиторію, а також аналітичний огляд зробленого (скільки матеріалів з економічної тематики надруковано, хто були їхні автори, чи отримувала редакція відгуки читачів на ці публікації і які).
2. Добірку десяти найзмістовніших публікацій з економічної тематики.
3. Три останніх номери газети.

Усі перелічені матеріали подавати в п'яти примірниках.

Для переможців встановлено нагороди-гранти:

для обласних і міських газет (тиражем понад 30 тис. прим.) — I місце — 15 тис. дол.; II місце — 10 тис. дол.; III місце — 5 тис. дол.; заохочувальні (5 нагород) — 3 тис. дол. кожна;

для міськрайонних, районних і міських (тиражем до 30 тис. прим.) газет — I місце — 10 тис. дол.; II місце — 5 тис. дол.; III місце — 3 тис. дол.; заохочувальні (5 нагород) — 2 тис. дол. кожна.

Термін подання матеріалів — **до 15 жовтня ц. р.** (просимо врахувати час, необхідний для пересилання матеріалів поштою).

Адреса Міжнародного фонду «Відродження» та його відділень:

254053, м. Київ, вул. Артема, 46, тел. (044) 216-32-97.
320044, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 35, корп. 4, кім. 40. Тел. (0562) 44-81-75, 44-26-31.
340017, м. Донецьк, бульв. Т. Шевченка, 25, кім. 207, тел. (0622) 95-47-50.
333047, м. Сімферополь, вул. Героїв Сталінграда, 7-А, тел. (0652) 48-59-91.
290000, м. Львів-центр, вул. Театральна, 17, тел. (0322) 27-17-94.
270011, м. Одеса, вул. Кірова,48, кв.1, тел. (0482) 24-63-37.
310057, м. Харків, вул. Чернишевського, 4, кв. 4, тел. (0572) 47-01-55, 14-94-87.

Інформація про випуск акцій

відкритого акціонерного товариства

«Пиво-безалкогольний комбінат «Славутич»

(надалі — Емітент)

1. Характеристика Емітента:

1.1. Фірмове найменування Емітента:
повне: відкрите акціонерне товариство «Пиво-безалкогольний комбінат «Славутич»,
скорочене: ВАТ ПБК «Славутич».

1.2. Код ЗКПО: 00377511.

1.3. Місцерозташування емітента: 330076, Запоріжжя, вул. Сапожникова.

1.4. Дата створення: 5 серпня 1993 року, зареєстроване рішенням № 907 виконкому Ленінської районної ради народних депутатів Запоріжжя.

1.5. Предмет діяльності:
Основним предметом діяльності Емітента є:
виробництво та реалізація пива, безалкогольних напоїв, мінеральної води, лікеро-горілчаних виробів, настоянок, вина, соків, сільськогосподарської продукції, інших товарів народного споживання, тари;
внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом;
виконання складських, будівельних, проектно-конструкторських, ремонтно-монтажних, науково-дослідних робіт;
виготовлення та збут продукції з відходів основного та допоміжного виробництва;
фірмова торгівля власною продукцією, організація громадського харчування та виставок-продажів.

1.6. Звіт про зареєстрований статутний фонд: загальний обсяг зареєстрованого статутного фонду — 21 000 000 000 (двадцять один мільярд) карбованців. Статутний фонд оплачено сповна.

1.7. Кількість працівників на 01.01.1996 р. — 642 чол.

1.8 Основні професійні дані про керівних працівників:
Перетятько Петро Васильович — генеральний директор, освіта вища, інженер-ел. механік, стаж — 31 рік;
Шкарупа Іван Іванович — заступник генерального директора з капітального будівництва, освіта вища, інженер-будівельник, стаж — 40 років;
Кононов Леонід Іванович — технічний директор, освіта вища, інженер-механік, стаж — 16 років;
Пацера Алла Іванівна — комерційний директор, освіта вища, інженер-технолог, стаж — 22 роки;
Дорошенко Катерина Володимирівна — головний бухгалтер, освіта середньоспеціальна, бухгалтер, стаж — 20 років.

1.9. Баланс Емітента за станом на 01.01.1996-го та 01.07.1996-го р.

Актив	01.01.96	01.07.96
І. Основні засоби та інші позаоборотні активи	314731	1917675
II. Запаси і затрати	417951	586070
III. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	229226	494016
Баланс	961908	2997761
Пасив		
І. Джерела власних та прирівняних до них коштів	834069	2645545
II. Довгострокові пасиви	—	—
III. Розрахунки та інші пасиви	127839	352216
Баланс	961908	2997761

Фінансовий стан Емітента за даними балансу на 01.01.1996 р. характеризовано аудитом як стійке, платоспроможне, ліквідне (аудиторський висновок № 460-ВБ від 18.03.1996 р.)

2. У 1995 році випущено продукції:

пиво всього 5031 тис. дал
безалкогольні напої всього 1013 тис. дал
Реалізовано продукції на суму 1690000 млн. крб.
Введено в дію основних фондів на суму 37602 млн. крб.

Акціонерне товариство входить до десятки найбільших підприємств галузі.

3. Дані про емісію цінних паперів:

3.1. Дата й номер протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів:
Рішення загальних зборів акціонерів № 4 від 23.03.1996 року.

3.2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: збільшення статутного фонду на суму індексації основних фондів і суму нерозподіленого прибутку.

3.3. Засновник Емітента:
організація орендарів Запорізького пиво-безалкогольного комбінату «Славутич»;
акціонерне товариство «Донецький фінансово-інвестиційний фонд».

3.4. Обсяг планової емісії акцій: 714 000 000 000 (сімсот чотирнадцять мільярдів) карбованців.

3.5. Номінальна вартість акції: 1 700 000 (один мільйон сімсот тисяч) карбованців.

3.6. Кількість акцій: 420 000 (чотириста двадцять тисяч) штук.

3.7. Категорія акцій: прості іменні.

3.8. Кількість привілейованих акцій: не випускається.

3.9. Вид акцій: всі акції іменні.

3.10. Порядкові номери й серія акцій:
серія «А», порядкові номери 000 001 — 420 000.

3.11. Форма випуску акцій: безготівкова.

3.12. Місце обміну: 330076, Запоріжжя, вул. Сапожникова, ВАТ ПБК «Славутич».

3.13. День початку й день припинення обміну: з дня реєстрації випуску нових акцій. Строк обміну не обмежується.

3.14. Інформація про можливі привілеї власників цінних паперів: акціонери мають право першочергово отримувати послуги Емітента, придбати його продукцію, в тому числі замість належних дивідендів (за вирахуванням податків).

3.15. Запланований курс: акції розміщуються серед акціонерів за новою номінальною вартістю відповідно до кількості акцій, якими володіє акціонер. Акції попередніх випусків погашають та обмінюють на акції нової номінальної вартості.

3.16. Адреси місць виплати доходів, здійснення операцій і депонування: 330076, Запоріжжя, вул. Сапожникова, акціонерне товариство «Пиво-безалкогольний комбінат «Славутич».

4. Перелік і результати попередніх емісій:

Перша емісія:
рішення про випуск прийняте загальними зборами акціонерів (протокол № 1 від 25.10.1993 р.);
обсяг емісії — 9 000 000 000 (дев'ять мільярдів) карбованців;
усі акції прості іменні номінальною вартістю 50 000 карбованців;
кількість акцій — 180 000 (сто вісімдесят тисяч) штук;
серія акцій — А №№ 000 001 — 180 000;
свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 17.03.1994 р., реєстраційний № 12: видане обласним фінансовим управлінням Запорізької обласної державної адміністрації.

Друга емісія:
рішення про випуск прийняте загальними зборами акціонерів (протокол № 2 від 25.03.1995 р.);
обсяг емісії — 12 000 000 000 (дванадцять мільярдів) карбованців;
усі акції прості іменні номінальною вартістю 50 000 карбованців;
кількість акцій — 240 000 (двісті сорок тисяч) штук;
серія акцій — А №№ 180 001 — 420 000;
свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів від 09.08.1995 р., реєстраційний № 295/1/95 виданий Міністерством фінансів України.

5. Кількість іменних акцій, випущених Емітентом, у тому числі акцій, що перебувають у власності керівних працівників:

Емітентом випущено загалом 420 000 (чотириста двадцять тисяч) простих іменних акцій. У власності керівних працівників 35516 акцій, що становить 8,4 % статутного фонду.

6. Дані про суми проведених у попередніх періодах індексації вартості та зносу основних фондів:

Попередню індексацію було проведено за станом на 01.08.1993 року.

Балансова вартість основних фондів до індексації —278942000 карбованців (двісті сімдесят вісім мільйонів дев'ятсот сорок дві тисячі).

Балансова вартість основних фондів після індексації — 7 527 923 000 карбованців (сім мільярдів п'ятсот двадцять сім мільйонів дев'ятсот двадцять три тисячі).

Знос основних фондів до індексації — 84 018 000 карбованців (вісімдесят чотири мільйони вісімнадцять тисяч).

Знос проіндексованих основних фондів — 2 213 850 000 карбованців (два мільярди двісті тринадцять мільйонів вісімсот п'ятдесят тисяч).

Отже:
Знос основних фондів — 2 129 832 000 карбованців (два мільярди сто двадцять дев'ять мільйонів вісімсот тридцять дві тисячі).

Проіндексована балансова вартість основних фондів, що внесена до статутного фонду акціонерного товариства, — 5 119 149 000 карбованців (п'ять мільярдів сто дев'ятнадцять мільйонів сто сорок дев'ять тисяч).

7. Можливі чинники ризику в діловій діяльності Емітента:

можливі зміни законодавства про оподаткування;
темпи інфляції, що прогресують;
погіршення економічної ситуації в державі;
обставини форс-мажор.

Інформація про додатковий випуск акцій

відкритого акціонерного товариства «Дніпрокисень»

Фірмова назва: відкрите акціонерне товариство «Дніпрокисень».

Код по ЗКПО: 05761850

Місцерозташування: 320037, м. Дніпропетровськ, вул. Киснева, 1.

Розмір статутного фонду: 1 940 000 гривень.

І. Історична довідка

Будівництво автогенного заводу в Катеринославі розпочато в 1912 р.

В 1914 р. отримано перший кисень на іноземному обладнанні фірми «Гільдебрант».

В 1954 р. підприємство відбудовано заново.

З 1985 р. посідає перше місце в Україні з виробництва продуктів розподілу повітря.

II. Характеристика виробничо-господарської діяльності емітента

Основними завданнями діяльності підприємства є:

— випуск кріогенних продуктів (кисень, азот та аргон, як у газоподібному, так і у рідкому стані), ацетилен та перевіряльні газові суміші;

— капітальний ремонт спеціальних місткостей для транспортування кріогенних продуктів, ремонт газових балонів.

Продукцію застосовують практично у всіх галузях народного господарства.

Основними споживачами є підприємства металургійного комплексу, хімічної та переробної промисловості, аграрного сектора, побутового обслуговування, медичні заклади.

Рентабельність реалізованої продукції за 1995 рік становить 30,2%, за 6 місяців 1996 р. — 24,5%. Балансовий прибуток за 1995 р. становив 1 729 440 гривень, за 6 місяців 1996 р. — 1 033 710 гривень.

Дебіторська заборгованість за 1995 р. становила 1 708 160 гривень, кредиторська — 1 336 170 гривень, за 6 місяців 1996 р. дебіторська заборгованість становила 2 256 890 гривень, кредиторська — 2 113 740 гривень.

Середньоспискова кількість робітників підприємства —367 чоловік.

Голова правління відкритого акціонерного товариства «Дніпрокисень» Кабак Віталій Миколайович, 1942 року народження. Освіта вища. Закінчив у 1966 році Дніпропетровський металургійний інститут, кваліфікація —інженер-металург. Трудовий стаж — 37 років, з них 14 років — на посаді директора Дніпропетровського державного кисневого заводу.

Перший заступник голови правління Коробко Володимир Васильович, 1939 року народження. Освіта вища. Закінчив у 1967 році Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут, кваліфікація — інженер-технолог. Трудовий стаж — 39 років, з них 14 років — на посаді головного інженера Дніпропетровського державного кисневого заводу.

III. Відомості про емісію акцій

Додаткова емісія акцій здійснюється згідно з рішенням загальних зборів акціонерів ВАТ «Дніпрокисень» (протокол № 1 від 20 серпня 1996 року) з метою заохочення додаткових фінансових ресурсів для реалізації інвестиційних програм розвитку виробничої діяльності та соціальної сфери товариства.

Випускаються прості іменні акції в кількості 36 016 060 одиниць номінальною вартістю 0,05 гривні кожна. Загальна сума емісії становить 1 800 803 гривні.

Випуск акцій здійснюється в безготівковій формі.

Акціонери товариства мають переважне право на придбання додатково випущених акцій.

Передплата на додатково випущені акції здійснюється відповідно до чинного законодавства.

Строк початку передплати на акції додаткового випуску — 1 жовтня 1996 року, закінчення — 15 жовтня 1996 року.

У разі перевищення рівня передплати заяви розглядаються в порядку черговості надходження.

Запланований курс акцій — 0,05 гривні.

Місце проведення передплати: 320037, м. Дніпропетровськ, вул. Киснева, 1, правління ВАТ.

Реалізація акцій здійснюється емітентом безпосередньо.

IV. Відомості про попередню емісію

Попередня емісія мала місце на підставі протоколу № 13 від 03.05.1995р. Фонду держмайна України —засновника ВАТ «Дніпрокисень» з метою приватизації майна Дніпропетровського державного кисневого заводу.

Випускалися прості іменні акції в кількості 2 783 940 штук номінальною вартістю 0,05 гривні кожна на загальну суму зареєстрованого статутного фонду в розмірі 139 197 гривень.

Зареєстрований статутний фонд сплачено повністю.

Згідно з уточненим планом розміщення акцій у власність колективу підприємства було продано 9,2%, в тому числі 5,2% — керівництву підприємства, пакет у 31,3 % — було продано іноземному інвестору, 59,5% —продано громадянам України і фінансовим посередникам на сертифікатному аукціоні.

V. Чинники ризику

Нестабільність податкового законодавства, тривала криза фінансової системи та інфляційні процеси.

Голова правління В. М. Кабак.

Головний бухгалтер Н. А. Свердленко.

Примітка:

Оплата проводиться на р/р 7467703 АКБ Югтокобанку МФО 305686, код ЗКПО 05761850.

Тетяна БІЛЕНКО, журналіст

«Так просто» — це не просто так

Портрет

МАЙЖЕ 6 років Ірина Білик йшла до своєї мети — співацької кар'єри. Її мрія почала здійснюватися у 1989 році на «Червоній руті». З'явилися люди, які захотіли не тільки співпрацювати, а й творити для неї. До «Рути» були уроки, в музичному училищі ім. Глієра, які вона прогулювала. Але їй тоді прощалося багато, як й іншим талановитим студентам. У розмові Ірина захоплено каже: «Я щаслива, що училище було у моєму житті. Тому що можу сказати: «Я професіонал».

Тепер і отримуй те, що хотіла: галасливе, яскраве життя та постійне бажання виспатися. І де б то здійснилося останнє? Хіба що на пароплаві, на шляху до Каховки, перед «Таврійськими». Ірина так демонстративно не виходила з каюти, що всі подумали, чи не зазналася вона остаточно. Ірина таки добре виспалася. Та отримала премії у номінаціях «Краща співачка» і «Краща пісня року»...

Відкрию секрет: на обкладинці наступного числа музичного журналу «Галаs» з'явиться не хто інший, як Ірина. Проте ви навряд чи її одразу впізнаєте. Ні, вона не перефарбувала волосся, просто вигляд дуже вже незвичайний у тореадорській курточці. Що ж до самозакоханості, яка читається у характерній поставі, то ця риса не притаманна Ірі. Вона бачить себе простою, відвертою людиною.

Останній альбом співачки називається «Так просто» — і це не просто так. Іра сподівається, він стане першою сходинкою до реалізації її майбутнього великого проекту. Що це буде за акція, ми невдовзі довідаємося.

Було дивно, коли співачка говорила про немузичний характер цього проекту. Ірина Білик — і без розважальної програми? А ще поп-співачка наголосила, що хоче на власному прикладі показати, як можна відмовитися від багатьох речей задля конкретної цілі. І ще. Акція спрямована деякою мірою проти метастаз наркоманії, що роз'їдають молодіжне середовище.

Тепер — власне про альбом. Хоча чаклувало над ним багато людей, вимальовується центрова четвірка: Юрій Нікітін - продюсер, Жан Болотов — аранжувальник, Георгій Учайкін — директор і сама Ірина Білик. Вона так і назвала себе останньою за ліком, додавши: « Поєдную творчість з рутинною роботою».

Одного разу до співачки прийшов Сергій Гримальський з новою музикою. Іра настільки захопилася нею, що вмить написала текст. Так народилася композиція «Тобі». Робота над піснею «Просто літо» завершилася зйомками кліпа в Анталії /Туреччина/, де чудове море, літні пригоди та сильна спека.

Недарма згадала про Туреччину, де знімали кліп. Свою любов до мандрів Ірина нерідко поєднує із шоу-справами. За останній місяць вона встигла побувати ще й у Франції та Іспанії. І їй так сподобалося подорожувати літаками турагентства «Кий-авіа», що на іспанську землю співачка незабаром відправиться знову.

Наостанок трохи відкрию ще одну завісу: Ірина планує записати на своїй студії 11-річну потенційну зірку. Пісні для дівчинки готові, залишається сподіватися, що «новий» талант себе проявить.

Астрологічний прогноз

на 23 — 29 вересня

Овен (21.03.—20.04). Протягом усього тижня намагайтеся якнайбільше часу приділяти своєму подружжю. Ваш успіх визначається не так особистими зусиллями, як успіхами тих, кому ви довіряєте. Будьте обережні у повний місяць, який припадає на другу половину тижня, особливо під час місячного затемнення 27 вересня.

Телець (21.04.—20.05). Щоденні турботи переслідують вас — не варто від них ухилятися. Непогано зайнятися профілактикою тих захворювань, що вас найбільше турбують через несприятливі метеорологічні чи психологічні чинники. Можливі знайомства з цікавими людьми.

Близнюки (21.05—21.06). З цього тижня ваші справи підуть угору. Не витайте у хмарах, прагніть, щоб ваша робота приносила конкретний результат. Звична обстановка краще за незнайому, отож намагайтесь зробити все, що так чи інакше стосується вашого дому.

Рак (22.06.—21.07). Настав сприятливий час для того, щоб розв'язати матеріальні проблеми. З різних можливостей підзаробити, які нагодилися вам, перевагу надайте надомній роботі. Місячне затемнення найсильніше може вплинути на тих, хто народився у липні. Намагайтеся контролювати свої емоції.

Лев (22.07.—22.08). Понеділок сприятливий для тих, хто народився у липні. Ви можете розраховувати не лише на свої сили, але й на допомогу ваших друзів. Лише від вас залежить масштаб ваших досягнень. У четвер не намагайтеся розв'язати робочі питання власними зусиллями.

Діва (23.08.—22.09). Можливий успіх у матеріальних справах, та не намагайтеся квапити події. Доброчинність принесе вам більше дивідендів, ніж вкладення капіталів. Все, що пов'язано з навчанням, краще планувати на період після 27 вересня.

Терези (23.09.—22.10). Частіше запрошуйте своїх друзів на чашку чаю або самі відвідуйте їх. Хай вони відчують, що ви стали дещо інші. Не варто в цей час розв'язувати матеріальні проблеми. Краще покластися на долю і намагатися жити за статками.

Скорпіон (23.10—22.11). Найсприятливіший час припадає на початок тижня, тож найскладніші справи не відкладайте. Хто народився у понеділок, у жовтні можуть добитися підвищення по службі завдяки власним зусиллям, але лише в тому разі, коли ваші домагання не будуть надмірними.

Стрілець (23.11—21.12). Зважте на наслідки тих справ, які ви маєте намір розпочати, бо все, що з вами станеться цього тижня, може позначитися на всьому вашому житті. Оптимістичний настрій зорі обіцяють вам посеред тижня.

Козеріг (22.12—20.01). Можливо, у вашому житті дещо почастішають нервові ситуації, тож намагайтеся не впадати в депресію. Місячне затемнення може вплинути на ваш настрій, навіть за кілька днів до його настання.

Водолій (21.01—19.02). У цей час приятелі чудово до вас ставитимуться, тож плануйте свої справи так, щоб більше часу бути з ними. Вам може здатися складним період після місячного затемнення, який припадає на вихідні.

Риби (20.02—20.03). Щоденні обов'язки потребують ретельності й уважності. Місячне затемнення, яке відбудеться наприкінці тижня, може суттєво вплинути на вас, залежних від нічного світила. Тож будьте уважні до щонайменших нездужань і потурбуйтеся про здоров'я, бо не виключені загострення.

Про те, що було і буде

«Шалом, Україна!»

Під такою назвою у Луцьку відбувся перший фестиваль єврейського мистецтва, організований Єврейською радою України, концертним центром «Кінор» і Волинською єврейською громадою. Лучани і гості міста ознайомились із самобутнім єврейським мистецтвом, яке репрезентували солістка з Ізраїлю Женя Феєрман, театр пантоміми з Ужгорода «Жест», колектив львівського єврейського театру-студії «Маски», народний ансамбль танцю з Хмельницького «Нахес», музиканти і співаки з Києва, Харкова, Дніпропетровська та інших міст України. Голова журі фестивалю, народний артист України Яків Цегляр висловив сподівання, що фестиваль стане у Луцьку традиційним.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Такий багатий на талант Бідняк

«Певне, Всевишній дає нам, грішним, в особі таких подвижників знак того, що людина непереможна і всеперемагаюча, якщо дух її незламний». Так голова Українського фонду культури, поет-академік Борис Олійник сказав про відомого канадського художника українського походження Миколу Бідняка, виставка творів якого відбулася в залі УФК.

Картини, написані серцем. Так можна назвати роботи цього майстра з величною і трагічною долею. Внаслідок нещасного випадку втратив обидві руки. Проте прагнення розповісти людям про свій світ образів підказало йому вихід із, здавалося б, безнадійної ситуації. Свої картини він пише, тримаючи пензель ротом. А те, що роботи члена Міжнародної асоціації художників, які мають фізичні вади, — непересічне явище у мистецтві, засвідчили численні виставки у багатьох країнах світу, звання професора Львівської академії мистецтв, члена Спілки художників України. Минулого року майстрові присуджено Державну премію України імені Тараса Шевченка.

На свій другий київський вернісаж (перший був минулого року) Микола Бідняк представив понад тридцять робіт. Серед них — пейзажі рідної України і канадської землі, твори на релігійну та історичну тематику, натюрморти.

Вихователька білих лебедів

Українська академія танцю на сцені Національної опери України провела гала-концерт, присвячений пам'яті видатної балерини та педагога, народної артистки України Галини Кирилової. 14 років працювала вона художнім керівником Київського державного хореографічного училища, де заснувала власну педагогічну школу, виховала багато поколінь майстрів українського балету, серед яких Тетяна Боровик, Ганна Кушнірова, Ніна Семизорова, Олена Філіп'єва, Вадим Писарев.

Виростуть актори, а з ними й «Дельфа»

У недалекому майбутньому столиця зможе похвалитись ще одним театром. Називатиметься він «Дельфа». А «фундаментом» його стане театральна школа, що її було відкрито у лютому. У новій школі основами лицедійства оволодівають молоді люди від 17 до 26 років.

Отже, на зорі свого народження — театр культурної єдності. Його мета — створення вистав різними мовами. Художній керівник Андрій Беноні передусім планує поставити вистави за творами Ліни Костенко та Сергія Козлова.

Майор авіації і генерал пісні

«Майором авіації і генералом пісні» хтось влучно назвав Олега Дурбанова — одного з лауреатів третього фестивалю військово-патріотичної пісні, що завершився у Вінниці. Авіатор із Прилук, якого у заключному концерті декілька разів викликали «на біс», полонив зал піснею «Вишиванка». До речі, майже всі твори на фестивалі звучали рідною мовою. Шанують її в авіаційних гарнізонах, кожен з яких представив на конкурс своїх виконавців. Лауреатами фестивалю також стали квінтет Харківського інституту льотчиків, вокально-інструментальний ансамбль «Крила Таврії» з Мелітополя та гурт «Подоляни» із Старокостянтинова.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Погода на вихідні

21—22 вересня погоду в Україні визначатиме антициклон з північного заходу. Поширюватиметься холодне арктичне повітря. Утримається холодна погода. Температура повітря вночі 2—8 градусів тепла, на поверхні грунту заморозки до -5 градусів. Температура повітря вдень 8—14 тепла, на півдні до 17 градусів. Вітер північний, помірний.

На Київщині холодна, переважно без опадів погода. Вітер північний. Температура повітря вночі 2—8 градусів тепла, вдень — до 14 градусів.

Український гідрометцентр.

Афіша вихідних днів

● *Київ*

Національний український драматичний театр імені І. Франка:

субота — «Камінь на камені» А. Гьонца (о 19-й годині); неділя — «Тев'є-Тевель» Г. Горіна (о 12-й годині).

● *Донецьк*

Обласний муздрамтеатр імені Артема:

субота — комедія Р. Ламуре «Жереб кинуто»; неділя — комедія-балет за п'єсою Ж. Ануйя «Бал злодіїв» (о 17-й годині).

● *Одеса*

Академічний театр опери і балету:

субота — «Шопеніана» за творами Ф. Шопена та «Кармен-сюїта» Ж. Бізе і Р. Щедріна (о 18-й годині); неділя — опера П. Чайковського «Іоланта» (о 12-й годині), балет А. Адана «Жізель» (о 18-й годині).

● *Сімферополь*

Кримський український музичний театр:

гастролі Дніпропетровського театру опери та балету. Субота — балети П. Чайковського «Лускунчик» (о 12-й годині) та «Лебедине озеро» (о 18-й годині); неділя — «Лускунчик» (о 18-й годині).

Наступний номер «Голосу України» вийде 24 вересня ц.р.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☏ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 237069.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311173.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.